

La **Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia**, amb CIF -----
----, i amb domicili a efectes de notificacions al C/ -----, d'Alcanar (43530)
actuant en nom propi i en representació de **16.353 signatures de VEÏNS/VEÏNES
AFECTATS/ADES** que han manifestat el seu rebuig al projecte "Castor" d'emmagatzematge
de gas natural.

Alhora, mitjançant aquest mateix escrit ens adherim a les al·legacions presentades per
l'Ajuntament d'Alcanar, aprovades per unanimitat en sessió Plenària de data 16/10/2008,
contra el projecte "Castor" d'emmagatzematge de gas natural al territori.

Per la qual cosa,

MANIFESTEM:

Que havent tingut coneixement del procediment d'autorització de **llicència ambiental
d'emmagatzematge subterrani de gas natural "Castor" i les seues instal·lacions
auxiliars al T.M. de Vinaròs**, que s'està tramitant per part de l'Ajuntament de Vinaròs,
sotmesa al preceptiu tràmit d'informació pública.

Vist que aquest tràmit deriva de la publicació al BOE núm. 225 de data 17/09/2008, de
l'anunci de la Subdelegació del Govern de Castelló (Dependència de l'Àrea d'Indústria i
Energia) *"por el que se somete a información pública la solicitud de autorización
administrativa y reconocimiento de la utilidad pública de los proyectos de instalaciones
«Almacenamiento subterráneo de gas natural castor» y sus instalaciones auxiliares en la
provincia de Castellón, así como su estudio de impacto ambiental, la concesión del dominio
público marítimo-terrestre para las instalaciones marinas y la autorización ambiental
integrada de la «Planta de operaciones en tierra del almacenamiento subterráneo de gas
natural "Castor".*

Segons l'art. 45 de la Constitució espanyola, norma institucional bàsica de l'ordenament
jurídic, s'assenyala que **"todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente
adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo. Los
poderes públicos velarán por la utilización racional de todos los recursos naturales,
con el fin de proteger y mejorar la calidad de vida y defender y restaurar el medio
ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva."**

Tots tenim dret a la salut, al medi ambient, al desenvolupament sostenible del territori, al dret
a la millor qualitat de vida, ja que tots aquests valors constitucionals es veuen afectats, tant
per l'impacte que produirà, com per la limitació del creixement sostenible del municipi veí
d'Alcanar, com també per la destrucció de determinats espais agrícoles i forestals, com, fins i
tot, per les afectacions al patrimoni històric i arqueològic de les comarques afectades, que
suposa la implantació d'aquest projecte.

I en el cas de Vinaròs, on es pretén instal·lar aquesta activitat contaminant, s'ha de destacar
la Llei orgànica 1/2006 de 10 d'abril, de Reforma de la Llei Orgànica 5/1982 d'1 de juliol, de
l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, on en el seu art. 17.2 assenyala que:

***"Tota persona té dret a gaudir d'una vida i un medi ambient segur, sa i
ecològicament equilibrat. La Generalitat protegirà el medi ambient, la diversitat
biològica, els processos ecològics i altres àrees d'especial importància
ecològica."***

En aquest sentit no es justifica el grau d'afectació a la tutela de drets i interessos protegits en els articles 43, i 45 de la Constitució, que aquí recordem:

“Article 43:

Es reconeix el dret a la protecció de la salut.

Article 45:

1- Tots tenen el dret a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, així com el deure de conservar-lo.

2.- Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, amb la finalitat de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient, recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva.

3. Per a aquells que infringeixin allò disposat en l'apartat anterior, en els termes que la llei fixi s'establiran sancions penals o, en el seu cas, administratives, així com l'obligació de reparar el dany causat.”

No caldria, però, recordar que aquests són uns drets inalienables i insubstituïbles; és a dir, són drets però també obligacions per als poders públics que, efectivament, tenen el deure constitucional de vetllar pel respecte a la natura, per garantir la millor qualitat de vida, la conservació del medi ambient, etc., en defensa dels interessos generals de tot un territori, i no d'una indústria gasística que convertirà aquest mateix territori en un abocador industrial.

La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera. assenyala en la seva exposició de motius que *“l'atmosfera és un bé comú indispensable per a la vida respecte del com totes les persones tenen el dret del seu ús i gaudeixi i l'obligació de la seva conservació. Per la seva condició de recurs vital i pels danys que de la seva contaminació poden derivar-se per a la salut humana, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa, la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera ha estat, des de fa dècades, una prioritat de la política ambiental.”*

La Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, que regula la responsabilitat dels operadors, que ocupin una activitat econòmica o professional, per a prevenir, evitar i reparar els danys mediambientals, de conformitat amb aquest article 45 de la Constitució assenyala com a responsabilitats les següents:

- ✓ Obligació d'adoptar i a executar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals i a sufragar els seus costos, qualsevol que sigui la seva quantia, quan en resultin responsables.
- ✓ Obligació de comunicar de forma immediata a l'autoritat competent l'existència de danys mediambientals o l'amenaça imminent de dits danys, que hagin ocasionat o que puguin causar.
- ✓ Obligació de col·laborar en la definició de les mesures reparadoras i en l'execució de les adoptades per l'autoritat competent.

El propietari, director o gerent de la indústria on estigui ubicada la instal·lació és responsable de contractar les persones i les entitats encarregades de fer el projecte i realitzar la

instal·lació i, en aquest sentit, ha de vetllar perquè la seva execució s'ajusti a la legislació vigent, però aquest grau tan important de responsabilitat també es deriva de la mateixa manera cap a l'ajuntament, com a òrgan que concedeix la llicència ambiental per a una determinada activitat contaminant, com és el cas.

D'altra banda, una vegada conclosa la realització del projecte i de la pròpia instal·lació, és el responsable de l'ús, la conservació i el manteniment de la instal·lació d'acord amb les condicions de seguretat requerides, durant tota la seva vida útil, a més d'encarregar a un organisme de control les inspeccions de la instal·lació que siguin reglamentàries, i en això també és responsable "subsidiari" l'ens local competent.

Quan es produeix un accident en una indústria o en una instal·lació industrial es poden provocar:

- ✓ Danys a les pròpies instal·lacions
- ✓ Danys a les instal·lacions o als béns de terceres persones o al medi
- ✓ Lesions o mort dels treballadors de la pròpia empresa titular de la instal·lació
- ✓ Lesions o mort de terceres persones alienes a l'empresa titular de la instal·lació

I com a conseqüència d'aquests danys o lesions se'n poden desprendre diferents tipus de responsabilitat. Les responsabilitats que se'n deriven són de tres tipus:

- ✓ Responsabilitat administrativa
- ✓ Responsabilitat penal
- ✓ Responsabilitat civil

Hem de recordar aquí el fatídic accident, un mes de juliol de l'any 1978, causat per un camió cisterna que anava carregat de gas propilè i que en passar pel càmping Els Alfacs, del T.M. d'Alcanar, va explotar quan anava per la CN-340. L'explosió que va produir va arrasar aquest càmping amb els resultat d'uns 210 morts i moltíssims ferits de gravetat, amb imatges que encara tenim molt presents en la memòria.

Aquest terrible record va sensibilitzar l'ampli conjunt de la ciutadania, sobretot els veïns i veïnes d'Alcanar, i de fet no ens ha de quedar tan llunyà en el temps, sinó que ens ha de fer reflexionar del risc que suposa aquesta indústria inflamable de gas, més encara quan no estem parlant d'un camió cisterna sino d'un dipòsit amb una capacitat que comporta un risc per a la vida i la salut de les persones completament inassumible, com és aquesta. I si arribés a explotar aquest dipòsit de gas? i si es produïssin qualsevol fuga de les grans canonades per on circularà tota aquesta massa ingent de gas? De quants morts podríem estar parlant?

L'article 1068 del Codi Civil defineix el dany patrimonial: *"Hi haurà dany sempre que es causi a algú altre algun perjudici susceptible d'apreciació pecuniària, o directament en les coses del seu domini o possessió, o indirectament pel mal causat a la seva persona o als seus drets o facultats"*

En aquest mateix sentit, la Constitució Espanyola estableix en el seu article 106.2 que "els particulars tindran dret a ser indemnitzats per les Administracions Públiques corresponents, de tota lesió que sofreixin en qualsevol dels seus béns i drets, salvo en els casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics."

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, estableix en el seu art. 139 (responsabilitat patrimonial de l'administració pública) que *“les Administracions Públiques indemnitzaran els particulars per l'aplicació d'actes legislatius de naturalesa no expropiatòria de drets i que aquests no tinguin el deure jurídic de suportar, quan així s'estableixin en els propis actes legislatius i en els termes que especifiquin dits actes.”*

L'envergadura d'aquest projecte es materialitza amb un llistat de 153 finques afectades, amb 277.727 m² de terrenys expropiats per la planta terrestre, amb 172.577 de m² d'ocupacions temporals, i de 33.090 m² de servituds forçoses de pas per canalitzacions des de la planta marina i la planta terrestre, amb la qual cosa gairebé al 80% de la totalitat dels propietaris afectats pel procediment expropiatori del projecte “Castor” d'emmagatzematge de gas natural són d'Alcanar. Això suposa que tràmits essencials que requereixen un estudi previ s'han concentrat en una mateixa actuació, amb la qual cosa tots els propietaris afectats, majoritàriament d'Alcanar, disposen d'un únic termini de 30 dies hàbils per formular les seues al·legacions.

Sens dubte ens fa pensar molt que l'Ajuntament de Vinaròs hagués signat, sense haver-ho inclòs ni tan sols com a punt en el seu propi Ordre del Dia del Plenari, un conveni urbanístic amb l'empresa promotora d'aquest projecte (ESCAL UGS), sense ni tan sols disposar del preceptiu estudi d'impacte ambiental per estudiar, prèviament, de totes les possibles alternatives, la menys perjudicial per als interessos generals de la ciutadania i particularment dels afectats.

També com a afectats es troben els municipis veïns i especialment el d'Alcanar, que des de fa temps reclamem, dissortadament, que se'ns escolti com a part afectada, amb el silenci i el menyspreu com a resposta per part del govern de l'Ajuntament de Vinaròs en un tema tan important per al desenvolupament de tot el conjunt de territori. Cal dir que en un procediment tant important com en el que ens trobem a hores d'ara, no es pot actuar unilateralment quan les repercussions d'una determinada acció afecten també un altre municipi; perquè ja no es basa tan sols en la col·laboració merament institucional, sinó en l'obligació que es deriva com a representants dels ciutadans de “facilitar” l'acció pública en tots els sentits de la paraula, la qual cosa no s'ha fet en aquest projecte.

Durant tot aquest procés, hem de denunciar públicament que s'ha actuat amb una absoluta falta de sensibilitat i de consens per part de l'Ajuntament de Vinaròs en tot aquest tema, ja que tot i essent coneixedor que es tractava d'una indústria d'aquest tipus, en cap moment va ser capaç d'informar els municipis veïns que resultaven resultar afectats per aquest projecte. Aquesta situació de falta de “luz y taquígrafos”, va portar a la publicació al BOE, un dia 2/08/2007, d'un anunci on es pregonava “sotto voce” l'inici de les “negociacions” que unilateralment s'havien estat portant per l'Ajuntament de Vinaròs per materialitzar aquesta futura deixalleria industrial, la qual cosa va indignar les poblacions veïnes per la falta de sensibilitat, de diàleg i transparència total i absoluta.

Aquesta indignació va portar a la mobilització ciutadana, per bé que aquestes instal·lacions es pretenien ubicar a 1,5 Km. del nucli d'Alcanar, deixant a “casa del veí” allò que no volem per a la nostra” i d'aquesta reacció ciutadana va néixer la Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sènia, que des del seu inici es va posicionar amb tota la seua energia contra el projecte “Castor” d'emmagatzematge de gas natural per considerar que és una activitat lesiva per al conjunt d'interessos generals del territori senienç. En un cap de setmana es van presentar 7.012 signatures de gent que expressava el rebuig a aquest projecte, però també a la mala manera d'actuar del consistori vinarossenc.

El rebuig unànim va produir el replantejament de la primera ubicació de la planta terrestre per la seva proximitat al nucli d'Alcanar, i ara ens trobem amb una nova ubicació on de tots els municipis propers, el més afectat per proximitat i conseqüències torna a ser, sorprenentment, el nucli d'Alcanar.

L'interès general d'un territori ha d'estar per damunt de qualsevol interès particular d'una indústria que l'únic que vol és guanyar diners hipotecant la riquesa i desenvolupament de tot un conjunt de municipis i això no té preu, ni és indemnitzable.

Pel que fa a l'impacte d'aquesta activitat, és il·lògic que es tiri endavant un projecte com aquest quan des del mateix Equip de Govern de l'Ajuntament de Vinaròs, un dels seus membres ja feia referència a aquest lesiu projecte en les al·legacions que el regidor en Javier Balada Ortega, actuant en representació del PARTIT DE VINARÒS INDEPENDENT, presentà l'11/01/2008 davant la Direcció General de Política Energètica y Minas del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio, una sèrie d'al·legacions contra el parc eòlic, que fan referència expressa al projecte "Castor" d'acord amb el document extret de la seva mateixa pàgina web i que reproduïm aquí:

- En ningún momento debe olvidarse la existencia del Proyecto Castor en la Zona, que conllevará limitaciones a la actividad pesquera.
- (.../...) y cuando ya esta industria casi viene obligada a soportar las restricciones y limitaciones que impondrá la inmediata construcción del Proyecto Castor.
- Y en este supuesto, de existencia de pozos en la zona, nos preguntamos si es posible la ejecución de las obras de un parque eólico sobre una superficie minada de sondeos o pozos.
- Respecto a la pescá, y ello referido al aprovisionamiento de productos locales del mar por los restaurantes de Vinaròs, ya de inmediato sufrirá una caída el mercado por las obras del proyecto Castor.
- Las centrales nucleares de Ascó, se hallan – en línea recta – a unos 60 km. Las centrales de Vandellós – hoy solo Vandellos II – está a escasos 45 km. La idea de que en cualquier momento se puede producir una fuga en esas centrales, provoca inseguridad en el ánimo ciudadano.
- La ejecución del Proyecto Castor, determina ya una reducción de la actividad pesquera.
- Asimismo, la falta de cientificidad del Informe, y las dudas que se plantean sobre la turbiedad de las aguas, nos llevan a su no aceptación por el riesgo que pueden llevar sobre la calidad de nuestras playas.
- el inicio de las obras del nuevo puerto de Vinaròs (.../...) entorpecería aun más los accesos al puerto, donde, se supone, se han de realizar las operaciones tierra-agua, ya que el mismo puerto sirve de base para las obras tierra-agua del Proyecto Castor.
- Entendemos, es de justicia y solidaridad, que una sociedad que a media distancia teme por un cataclismo nuclear, y que ahora va asumiendo la presencia de un depósito subterráneo marino de gas ante sus aguas y una factoría en tierra, no merece ser inquietada (.../...)

En aquest mateix sentit, al setembre de 2007 el partit del **Bloc** de Vinaròs, també formulà les seues al·legacions al projecte Castor per l'impacte que suposa:

"AL·LEGACIÓ 1.- la parcel·la d'ocupació de la Planta de Tractament, amb referència catastral n. 12138A020002840000RX (parcel·la 284, polígon 20) així com la seua ampliació i el tram terrestre del gaseoducte, segons el PGOU de 2001 estan classificats com a Sol No Urbanitzable "constitueixen les àrees del territori municipal

que per ser valors naturals, agrícola, forestals, paisatgístics, ecològics i arqueològics, son classificats amb l'objectiu de romandre al marge dels processos urbanitzadors i preservar així el seu caràcter natural i/o riquesa productiva".

AL-LEGACIÓ 2.- Segons l'article 4.20 Paràmetres d'ordenació per a ús d'emmagatzematge i transport industrial de gas, gasolina i altres productes energètics del PGOU de Vinaròs, en referència a la distància de separació mínima a Sol Urbà i/o Urbanitzable segons la capacitat per metres cúbics diu que a partir de 1001 m³/cúbics la separació mínima té que ser de més 2.000 metres al Sol Urbà i/o Urbanitzable.

Segons el projecte presentat té previst extraure un màxim de 25 milions de metres cúbics per dia en condicions normals, extrem que implica un incompliment del citat article 4.20 del PGOU de Vinaròs en la distància de les parcel·les de la planta de tractament i les parcel·les d'ampliació de la planta a Sol urbà i/o Urbanitzable per no respectar la distància mínima de 2.000 metres.

AL-LEGACIÓ 3.- Vist la distància de més 20 Km del gaseoducte per aigües del Mar Mediterrani fins arribar a la planta d'emmagatzematge amb la corresponent àrea d'influència a cada costat del mateix. Vist que una part d'aquest passa pel mig d'un escull artificial on les obres i sèquia de més de 5 metres de profunditat i 2 metres d'amplada faran que afecte negativament a l'objectiu de l'escull artificial. Vist que el tram fins arribar a la planta d'emmagatzement hi ha moltes espècies al fons marí com algues, poseidonia, organismes bentònics i plactònics, etc..., protegides per normativa estatal i europea en qüestions medi ambientals. Tot això implica un enorme atemptat al medi aquàtic i a les seues espècies."

Per tot això, la Plataforma ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia formula les següents

AL-LEGACIONS A LA LLICÈNCIA AMBIENTAL PER A L'EMMAGATZEMATGE SUBTERRANI DE GAS NATURAL "CASTOR" I LES SEUES INSTAL·LACIONS AUXILIARS

1.- PROXIMITAT DE L'ACTIVITAT INDUSTRIAL AL MUNICIPI D'ALCANAR:

Les deflagracions de gas derivades de l'activitat industrial pròpia d'una planta d'aquestes característiques, és de totes les poblacions veïnes la que es troba en una situació de risc més directa i important, amb uns costos i lesions territorials completament inassumibles, a banda de constituir un risc per a la salut, i forts impactes als sectors turístic, agrícola i pesquer, que faran inviable un desenvolupament sostenible del municipi d'Alcanar.

L'enorme perillositat pròpia d'unes instal·lacions d'aquesta envergadura impedeix encara més la concessió dels permisos sol·licitats, i especialment de la llicència ambiental que es tramita, perquè especialment la proximitat al nucli urbà del municipi d'Alcanar és un factor essencial que impedeix la seva construcció pel risc inassumible per a la ciutadania i conjunt de municipis veïns a la planta.

L'art. 12 R.D. 1254/99 (SEVESO II) estableix que els governs garantiran les distàncies suficients a la població, al patrimoni cultural i a la riquesa natural.

En la línia de l'anterior normativa, el Real Decret 1196/2003, de 19 de setembre, pel qual

s'aprova la Directriu bàsica de protecció civil per al control i planificació davant el risc d'accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses, com és el cas, estableix que pel que fa a les substàncies perilloses per al medi ambient, es poden produir alteracions d'aquest, han d'incloure necessàriament

- a) Abocament de productes contaminants en aigües superficials, del que poden derivar-se la contaminació d'aigües potables, o greus perjudicis per al medi ambient i les persones.
- b) Filtració de productes contaminants en el terreny i aigües subterrànies, que els deixen inservibles per a la seva explotació agrícola, ramadera i de consum.
- c) Emissió de contaminants a l'atmosfera que determinen la qualitat de l'aire, provocant greus perturbacions en els ecosistemes receptors amb possible incorporació posterior a la cadena tròfica.

L'important creixement de la indústria i la seva expansió a qualsevol preu ha causat la proliferació d'activitats industrials, l'anomenat efecte dominó, amb l'augment gairebé constant de la seva grandària, el consegüent increment dels productes nocius, tòxics i perillosos, utilitzats en les diferents processos industrials, així com l'augment del transport d'aquestes mercaderies perilloses per carretera, canonades o per mar. Entre els diversos aspectes negatius que tots aquests canvis han implicat, ocupa un lloc important el progressiu augment d'accidents amb un fort risc i perills per contaminació, per a la salut de persones, efectes nocius per al medi ambient, etc.

Els accidents de gran magnitud que pot tenir lloc aquesta estan associats a la pèrdua de contenció d'un producte tòxic o inflamable, a una mala manipulació o a un accident per mal estat de les instal·lacions, o també per un atemptat en poder-se convertir en un potencial objectiu terrorista, i no tenim cap motiu que ens hagi d'obligar a assumir aquest nou risc, afegit a tota la resta. Aquesta una indústria és altament contaminant, per la qual cosa considerem totalment insuficients les mesures de seguretat previstes, per a la concessió de llicència ambiental que es troba actualment en tramitació per l'Ajuntament de Vinaròs.

Per tot això, el risc d'incendi existeix (no hi ha riscos de nivell 0 tractant-se d'una indústria com aquesta), perquè un incendi sempre va unit a una explosió o l'evaporació d'un producte tòxic, amb la posterior deflagració. A la seva vegada, cadascun d'aquests accidents presenta una sèrie de possibilitats que no semblen haver-se tingut en compte per l'Ajuntament de Vinaròs, ja que hauria d'haver determinat un pla d'emergències en funció de la magnitud de l'accident: l'incendi pot ser de líquid en un dipòsit, de gas o d'un núvol de vapor; i s'ha d'elaborar amb detall un pla de prevenció que contempli totes les possibilitats, així com el temps de reacció de les administracions públiques per evitar mals pitjors, les mesures correctores a aplicar en cadascun dels casos, i també les compensatòries en cas que s'haguessin de donar indemnitzacions per danys i perjudicis, encara que en la majoria dels casos tots sabem que quan s'apliquen ja és massa tard o ja no serveixen.

Una fuga de gas d'aquesta activitat produiria una reacció en cadena, per exemple, amb l'explosió d'una canonada, amb la qual cosa es formaria una bola de foc de proporcions totalment incalculables amb el risc que suposa per a les poblacions més afectades en proximitat, que no és el cas de Vinaròs. Quina anàlisi de riscos s'ha realitzat per l'Ajuntament de Vinaròs? S'ha previst ja la construcció d'un hospital per a grans cremats en els pressupostos d'enguany? Quins riscos directes i indirectes haurà d'assumir la població davant qualsevol incident o accident? Quin serà el temps de resposta, com s'avisarà la

població de qualsevol cosa que passi en la planta, com les que passen a Ascó o a Vandellós últimament, tot i els mitjans de seguretat amb els quals compten?

Aquestes instal·lacions, en cas de ser imprescindible, haurien d'ubicar-se "sempre i inexcusablement" en zones ja altament industrialitzades on "ja no ve d'aquí posar-hi una indústria més" però garantint en tot moment la distància de seguretat per a les poblacions veïnes, situant-les al més aprop possible de les grans àrees de màxim consum, com el sector industrial de Castelló, que serà el major consumidor de gas d'aquesta indústria.

Per això creiem que la concessió de la llicència ambiental no es pot atorgar, ja que queden molts aspectes per determinar que són absolutament necessaris.

2.- FALTA DE SEGURETAT DE L'ACTIVITAT:

El municipi d'Alcanar es troba a una distància de la planta terrestre d'operacions de menys d'1 Km., amb la qual cosa torna a ser la població més afectada, i el que no és acceptable és que perquè un municipi vulgui a casa seua els guanys de posar-hi indústries contaminants, les acabi posant al costat de la casa del veí, amb totes les conseqüències, impacte i danys que provoca a tots aquests veïns, i quan parlem de veïns ens estem referint a 10.000 persones que viuen a la ciutat d'Alcanar. Per això, demanem que es denegui la llicència ambiental per a l'emmagatzematge subterrani de gas natural, atès que la ubicació actual impedeix garantir, plenament, la seguretat de tots els municipis veïns.

Per tot això, no es garanteix la mínima distància de seguretat respecte del nucli urbà d'Alcanar, com a municipi més proper, i això suposarà que en cas d'una fuga accidental de gas, una explosió o una avaria qualsevol, siguem els més directament afectats per les catastròfiques conseqüències que això causarà.

Ni tan sols es tenen en compte els riscos per la inflamabilitat pròpia del gas natural, així com perills derivats de fugites de gas que poden causar severes contaminacions, ja sigui per vessaments d'un tanc d'emmagatzematge de gas, mala manipulació, deflagracions per fugites en una canonada, etc.

A més a més, en cas de produir-se abocaments accidentals d'hidrocarburs, per la quantitat de petroli existent encara en la planta marina, el règim dels corrents de la zona "arrossegaran" tots aquests residus tòxics cap a la platja de les Cases d'Alcanar i, per extensió, de Sant Carles de la Ràpita, afectant directament el parc natural del Delta de l'Ebre. Exigim que se sol·liciti un estudi previ a qualsevol determinació sobre la llicència ambiental que se sotmet a exposició pública en aquests moments, per identificar tots els riscos existents i determinar, amb seriositat, el grau d'afectació que podrà produir qualsevol fuga d'hidrocarburs, el seu impacte sobre aquest parc natural, així com sobre l'afectació de la fauna, els hàbitats de les espècies protegides i vulnerables, les mesures de prevenció, les mesures correctores aplicables, i el programa de seguretat que es preveu en cas de produir-se una fuga d'hidrocarburs.

No hem d'oblicar que en documentació elaborada per l'empresa promotora ESCAL UGS, en la memòria sobre el projecte d'emmagatzematge de gas natural, es va confirmar l'existència d'entre 3 a 5 milions de barrils de petroli (.../...) i que ara la "borsa de petroli detectada en el fons submarí podria quedar hipotecada, ja que amb la construcció del dipòsit de gas submarí, s'injectaran 1900 milions de m³ de gas", la qual cosa suposa un risc enorme per la quantitat ingent de cru residual que encara queda en aquest dipòsit.

A més a més, l'evolució de l'oleatge, condicions oceanogràfiques, oscil·lacions del nivell del mar, i règim i velocitat dels corrents marins en la zona costanera d'Alcanar, on predominen corrents de tipus litoral, així com de la seva intensitat i direcció, velocitats màximes a nivell superficial i de fons marí, i intensitat de temporals, atenent a la topografia i característiques de la dinàmica litoral de la zona, provoca un major risc davant de qualsevol incidència que s'hi pugui produir, per fuga d'hidrocarburs en la zona.

Aquesta falta de seguretat no s'ha tingut en compte en l'estudi de la falla de càrrega lenta que hi ha sota el dipòsit de gas, que sofrirà sobrepresiones (durant la injecció de gas) i depressions (durant l'extracció), com mínim tres vegades cada dos anys. L'estudi sismogràfic hauria de preveure això i la possible formació de terratrèmols. En l'estudi de la Shell en el seu dia, donava un increment de prop de 5 vegades superior als moviments sísmics anteriors a l'extracció. A més a més, demanem un informe sobre l'estat de seguretat del segellat actual dels pous de la planta marina, ja que des que l'empresa Shell va abandonar aquests pous, no se'ns han aportat dades que ens permetin assegurar que no s'hi produirà cap fuga. Per això, entenem que aquest és un aspecte del tot essencial, que no ha d'anar separat de la llicència ambiental per a la posada en marxa de l'activitat.

Durant l'execució dels treballs en la normal activitat d'aquesta indústria, periòdicament s'injectarà i extraurà gas natural de la roca, amb la qual cosa es podrien produir variacions en la sismicitat de la zona. S'ha avaluat aquest risc per als habitants de la zona? Nosaltres no ho creiem així.

La "inseguretat" de centrals nuclears com Ascó o Vandellós demostren la falta de mecanismes d'actuació ràpida en "incidents" i "accidents" com els que han vingut ocorrent en aquestes instal·lacions, la qual cosa provoca que en projectes industrials com aquest, amb gas altament inflamable, el risc que suposa per a la ciutadania tenir a prop una indústria d'aquest tipus és inassumible des de tots els punts de vista.

3.- RISCOS PER A LA SALUT:

La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, assenyala pel que fa a contaminació atmosfèrica, que és "la presencia en la atmósfera de materias, sustancias o formas de energía que impliquen molestia grave, riesgo o daño para la seguridad o la salud de las personas, el medio ambiente y demás bienes de cualquier naturaleza."

Perquè aquesta activitat generarà importants emissions contaminants a l'atmosfera per la combustió de gas natural, entre les quals s'han de destacar les següents:

- Oxids de nitrògen (Nox)
- Diòxid de sofre (SO₂)
- Diòxid de carboni (CO₂)
- Monòxid de carboni
- Partícules (PM)
- Compostos orgànics volàtils (COVs)
- Compostos orgànics volàtils no metàncs (COVNM)

Els principals contaminants (especialment l'NO_x, CO₂, SO₂ i en menor proporció el CO, Partícules, COVs metàncs i no metàncs) incrementaran el risc de patir malalties respiratòries, cardiovasculars i al·lèrgiques.

Només per citar alguns exemples dels riscos de contaminants sobre la salut de les persones que pot suposar la implantació d'aquesta indústria, en l'informe sobre l'impacte sanitari de la central tèrmica de Catadau, elaborat al març de 2001, per Josep Ferrís Tortajada, oncòleg de Pediatria de l'Hospital la Fe (València), Julia Garcia Castell, epidemiòloga Hospital de Sagunt, i Francisco García Domínguez, Diplomata Universitari en Infermeria, ja es referia referència als efectes d'aquests contaminants en la salut de les persones (contaminants que "coincideixen" també amb els que s'emetran a l'atmosfera des de les xemeneies d'aquesta indústria, de manera continuada):

Cadmi: Element que persisteix en el medi ambient amb potencial tòxic i bioacumulatiu:

-Efectes aguts: l'exposició respiratòria d'alts nivells de cadmi produeix irritació bronquial i pulmonar i genera després d'una inhalació aguda, una disminució a llarg termini de la funció pulmonar.

-Efectes crònics: la inhalació i la ingestió afecta al ronyó produint disminució de la filtració urinària i afectacions a la via renal. També produeix toxicitat respiratòria amb bronquitis, bronquiolitis i enfisema.

-Risc de càncer: diversos estudis han evidenciat un augment en el risc de patir càncer de pulmó, després de l'exposició respiratòria. Per altra part, per l'existència de factors de confusió, el cadmi està catalogat com probable agent cancerígen humà.

Crom:

-Efectes aguts: per inhalació produeix irritació de l'aparell respiratori (rinitis, sinusitis, faringitis, laringitis i bronquitis). També desencadena i augmenta la intensitat i freqüència de les crisis asmàtiques i d'altres al·lèrgies respiratòries. Per via digestiva ocasiona alteracions gàstriques i intestinals (vòmits, diarrees i úlceres d'estómac).

-Efectes crònics: alteracions de la mucosa nasal (picor, dolor i hemorràgies) i del teixit broncopulmonar (bronquitis crònica, enfisema, disminució de la capacitat pulmonar, fibrosis pulmonar i malaltia pulmonar obstructiva crònica). També pot causar alteracions hepàtiques, renals, dermatològiques i del sistema nerviós central.

-Risc de càncer: diversos estudis han evidenciat un augment del risc de patir càncer de pulmó entre els professionals exposats al crom. Està considerat com un agent cancerígen.

Plom:

Metall molt tòxic que origina una gran varietat d'efectes perjudicials, fins i tot a dosis molt baixes. Té un gran potencial de bioacumulació i roman durant molt temps contaminant el medi ambient.

-Efectes aguts: produeix símptomes gastrointestinals com dolor abdominal, vòmits, etc.

-Efectes crònics: presenta toxicitat en la sang (anèmia), sistema nerviós (disminució de les capacitats sensorials i motores), retarda el creixement en els nens, toxicitat renal i alteració en la pressió sanguínia.

-Risc de càncer: les dades no són concloents, però dades limitades suggereixen un major

risc de càncer pulmonar, renal i d'estómac. El plom està considerat com un agent cancerígen.

Mercuri: Substància molt tòxica, bioacumulable i amb gran persistència mediambiental.

-Efectes aguts: produeix efectes gastrointestinals (vòmits i dolor abdominal), respiratoris (tos, dificultat respiratòria, dolor toràcic, disminució de la funció pulmonar i pneumònia bilateral) i principalment alteracions visuals i ceguesa, sordera, disminució de la consciència, alucinacions, deliri, etc.

-Efectes crònics: ocasiona alteracions neurològiques (molèsties, visió borrosa, fatiga muscular, sordera i dificultats en el llenguatge, irritabilitat, insomni, tremolors...) i lesions renals.

-Risc de càncer: està considerat com un possible agent cancerígen humà.

Níquel:

-Efectes aguts: ocasiona dolor de cap, vertigen, cianosis, sudoració, símptomes gastrointestinals, alteracions visuals i cansament. Produeix fibrosis pulmonar i alteracions renals.

-Efectes crònics: produeix lesions en la pell (dermatitis), respiratòries (bronquitis, asma), renals i disfunció immunològica.

-Risc de càncer: diversos estudis realitzats en persones exposades professionalment evidencien un major risc de càncer de la cavitat nasal i pulmonar. El níquel està considerat com un agent cancerígen.

Es cert que parlem d'un altre tipus d'indústria, però aquests contaminants són els mateixos, amb l'afegit que a banda d'aquests n'hi ha també moltes altres partícules contaminants, i els seus efectes sobre la salut de les persones també ho són, per la qual cosa demanem que s'inclogui un estudi científic rigorós que determini el veritable risc que podran provocar no tan sols aquests contaminants, sino tota la resta, que s'alliberaran diàriament d'aquestes xemeneies quan entri en funcionament la planta, i que expulsaran diàriament tones i tones de partícules contaminants a l'atmosfera.

Per altra banda, no ens podem oblicar maquinària de construcció i els vehicles pesants que s'utilitzaran en tot el procés de construcció de la planta, els quals provocaran l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera com són el SO₂, Nox, CO₂, CO, CH₄, entre d'altres. Es obvi que l'activitat que es proposa (emmagatzematge de gas natural) generarà importants contaminants a l'atmosfera, amb un impacte ambiental evident per les repercussions que directament o indirectament causarà l'activitat en una zona anteriorment "lliure" d'activitat industrial.

En un primer procés anomenat emissió, les substàncies contaminants són emeses de forma que es mouen, transporten, i romanen a l'atmosfera. En un segon procés anomenat immissió, afecten els receptors com ara les persones, els animals, el medi natural i els materials. Això coneix com "alliberament de substàncies contaminants a l'atmosfera" a partir d'un punt concret (per exemple, la xemeneia d'una indústria, com la que es proposa). Per contra, quan es parla de nivells d'immissió, es refereix als nivells de contaminants o d'una substància contaminant determinada que es poden registrar en un punt concret. En aquest sentit, creiem que la documentació relativa a la llicència ambiental, que se sotmet a

informació pública, no aporta dades suficients per determinar aquests nivells en les diferents fases de l'activitat, tractant-se com es tracta, a més a més, d'una activitat d'injecció i extracció de gas.

La contaminació atmosfèrica està causada principalment per les emissions incontrolades de fums que genera l'activitat industrial, i aquesta no es una excepció, ni molt menys. Es considera que l'atmosfera es troba contaminada quan conté substàncies alienes a la seva composició normal, així com també quan la concentració de determinades substàncies, com seria el cas.

Tota aquesta concentració de contaminants, poden provocar la pluja àcida és una precipitació aquosa produïda per la combinació dels òxids de sofre (SO₂) i òxids de nitrogen (NO, NO₂) amb els vapor d'aigua atmosfèric. El diòxid de sofre (SO₂) s'origina per combustions, que contenen sofre com a impuresa. Els òxids de nitrogen (NO, NO₂) s'originen en els processos de combustió a elevades temperatures, en motors de combustió. D'altra banda, els elements químics que es combinen per produir la pluja àcida també poden prendre la forma d'una pols seca i invisible que cau localment i és igualment perjudicial per al medi ambient. Creiem que aquest impacte, causat per l'activitat que es proposa, no s'ha valorat suficientment.

Cal recordar que s'anomenen òxids de nitrogen un grup de compostos químics gasosos molt reactius (també es fa servir la forma abreujada NO_x). Els més importants són l'òxid nítric (NO) i el diòxid de nitrogen (NO₂).

Demaneu una anàlisi de l'aigua del mar, així com el detall dels materials pesats es troben en el subsòl marí, que puguin veure's afectats per aquesta activitat. El petroli residual existent en sota l'antiga plataforma resta impregnat en les parets de la roca, i és lògic que vagi "sortint" cada vegada que es buidin o s'omplin els 13 pous existents. Segons la Shell va dir en el seu dia, és un petroli amb un alt contingut en sofre, és a dir cada vegada que s'extregui el gas, haurien de funcionar els cremadors per a poder depurar el gas i cremar el petroli juntament amb el sofre, no solament sortirà CO₂, si no també els gasos d'aquesta crema, que a més de l'efecte hivernacle produeixen la pluja àcida. Diòxid de sofre, diòxid de carboni, monòxid de carboni, metà, cadmi, crom, benzè, monòxid de nitrogen, diòxid de nitrogen, i d'altres. I segons es desprèn de l'estudi d'impacte ambiental i ara d'aquesta llicència ambiental tot això té relativa importància, Entenem s'ha de facilitar un estudi clar i seriós. A més on queden els acords de Kyoto sobre la reducció de gasos d'efecte hivernacle? Es que potser el Sr. Alcalde no és coneixedor de la seva importància?

Com a conseqüència de la combustió de combustibles fòssils per al funcionament dels motors dels vaixells que s'utilitzaran en l'activitat que es proposa, s'alliberaran a l'atmosfera un seguit de contaminants, com ara CO₂, NO_x, SO_x, etc. Aquests, a part de contribuir al canvi climàtic a escala global (efecte hivernacle, pluja àcida), també tenen efectes negatius a escala local, del tot perjudicials sobre la salut.

Amb una contaminació com la hi haurà no es podrà vendre la taronja en els mercats Europeus, si els resultats de les anàlisis de qualitat demostren que aquesta emissió de partícules contaminants afecta els conreus de cítrics, i no s'acceptarà per a l'exportació. Aleshores, què passarà amb tota la gent, immigrada o no, que està guanyant els seus jornals en el sector agrícola? L'Ajuntament de Vinaròs indemnitzarà tot el poble, o hauré de començar un procés jurídic contra l'empresa, i l'Ajuntament de Vinaròs de forma subsidiària per haver donat els permisos sense avaluar tots i cadascun dels riscos existents, malgrat conscients de la perillositat que comporta una indústria d'aquest tipus?

Hi haurà algun organisme oficial disposat a donar, d'ara endavant, la classificació de finques ecològiques, si complim els requisits que fins a ara s'exigeixen a les finques ecològiques de la zona? I les quals ara tenen la classificació podran seguir mantenint-ho? Demanem que es faci una valoració de les pèrdues que es causaran en aquestes plantacions d'agricultura ecològica, així com les mesures que s'aplicaran per a garantir aquesta etiqueta ecològica de qualitat, si el dia de demà la gent que conrea totes aquestes finques no pot continuar produint productes ecològics "gràcies" a l'Ajuntament de Vinaròs i a la seva llicència ambiental, la concessió de la qual en cas de produir-se perjudicarà irreversiblement l'economia, ja en crisi, de moltes famílies que viuen de l'agricultura, i no de la política.

Cal dir que des del Consorci Sanitari de Barcelona s'assenyalava, en un document informatiu elaborat sobre aquest tipus de contaminant, que l'òxid de nitrògen *"té un efectes nocius sobre la respiració i sobre el sistema respiratori. S'ha demostrat que exposicions a llarg termini de diòxid de nitrogen (NO2) poden disminuir els nivells de la funció pulmonar i augmentar el risc de patir símptomes respiratoris, especialment en les persones asmàtiques i en nens, més vulnerables degut a que tenen una major freqüència respiratòria que els adults. En determinades condicions ambientals tenen un efecte indirecte important sobre la salut humana, ja que contribueixen a formar partícules d'origen fotoquímic."* Hi ha estudis que indiquen que aquestes partícules, sobretot les més fines, poden provocar malalties respiratòries i cardiovasculars. Els episodis de contaminació fotoquímica (com ara l'*smog*) poden provocar efectes immediats sobre l'aparell respiratori de moltes persones sensibles, per la qual cosa demanem un estudi per determinar tots aquests efectes mediambientals, les mesures de prevenció que hi haurà, i com s'actuarà en cas que hi hagi qualsevol episodi de pluja àcida, així com les mesures compensatòries i indemnitzatòries.

Quan s'ultrapassen els valors regulats dels òxids de nitrogen, la Directiva europea estableix que l'autoritat competent ha de formular un pla d'acció que faci baixar els nivells fins als valors límit. Ens preguntem si en aquest cas s'ha contemplat l'existència d'un pla d'acció previ per part de l'Ajuntament de Vinaròs, que signa un conveni urbanístic per ubicar una planta sense ni tan sols esperar que surti publicada la nova ubicació. Per tant, en cas que es produís aquest augment dels nivells, demanem saber la planificació i el temps de resposta, el mètode d'actuació i les mesures de correcció aplicables en cada cas.

Un cop dispersats els gasos, els contaminants són transportats incorporant-se als moviments de les masses d'aire de la zona, i els corrents d'aire arribaran fàcilment a Alcanar, per la qual cosa demanem que s'incloguin, per proximitat, les següents estacions en qualsevol estudi ambiental que s'elabori:

- ✓ En aquest sentit, el municipi d'Alcanar es troba a la Zona de Qualitat de l'Aire 15 (Terres de l'Ebre). En aquesta zona la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de Catalunya (XVPCA) disposa de 9 punts de mesurament. A efectes informatius, les estacions es troben ubicades en els punts següents:

ZQA 15: Terres de l'Ebre			
MUNICIPI	UBICACIÓ	AUTOMÀTICA	MANUAL
La Sènia	Repetidor	Pluja àcida , O ₃	PM10
Gandesa	Creu Roja	Pluja àcida , O ₃	
Amposta	C/ Sant Domènec	O ₃	
Tortosa	Univ. Inter. de Catalunya		PM10
Flix	Caserna de la Guàrdia Civil		Cl ₂ , HCl

Flix	Escola Bressol		Cl ₂ , HCl
Els Guiamets ¹	Camp de futbol	O ₃	
Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant ²	Els Dedaltes	SO ₂ , NO _x , CO	
Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant ³	Viver	SO ₂ , NO _x	

¹ L'estació de Els Guiamets va ser donada d'alta l'1 de març de 2006.

² L'estació de Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant (Els Dedaltes) es va donar d'alta l'1 de gener de 2007.

³ L'estació de Vandellòs i L'Hospitalet de l'Infant (Viver) es va donar d'alta l'1 de gener de 2007.

En cremar carbó, gasolina, gas natural o en incendiar-se un bosc, es produeix un gas, el diòxid de carboni CO₂. Aquest gas es mescla amb l'aire i forma una capa que deixa passar la radiació solar, però no deixa sortir la radiació en forma de calor. En conseqüència es produeix un sobreescalfament, que es coneix com l'efecte hivernacle, i que aquesta activitat augmentarà de manera exponencial. El diòxid de carboni (també anomenat anhídrid carbònic), és un gas incolor, inodor, i insípid. La seva composició química és CO₂ i la seva acumulació pot provocar perjudicis importants per a la salut, ja que és un gas més pesant que l'aire, i s'acumula fàcilment en els llocs més baixos, amb la qual cosa la baixa alçària de les xemeneies provocarà un major risc per a la salut de les persones.

Altrament, els compostos orgànics volàtils (COV) entren dins de la composició dels carburants, també es troben en nombrosos productes d'ús industrial. S'emeten durant la combustió de carburants o per evaporació, el seu emmagatzematge o la seva utilització. Els COV tenen un paper molt important en els mecanismes complexos de formació de l'ozó en la troposfera. També contribueixen als processos de formació dels gasos amb efecte hivernacle i varien molt segons la natura del contaminant. Els sectors de població més vulnerables als contaminants atmosfèrics, i que per tant més es veurien afectats per l'activitat, són la població infantil, dones embarassades, gent gran i persones afectades per malalties debilitants i/o cròniques, especialment respiratòries i cardiovasculars.

Creiem que tot aquest risc no s'ha tingut en compte suficientment, per la qual cosa l'autorització per a la llicència ambiental relativa a aquesta activitat ha de ser desfavorable.

Les partícules en suspensió provenen majoritàriament de la combustió de matèries fòssils, del transport amb automòbil (gasos d'escapament,...) i d'activitats industrials molt diverses (siderúrgia, incineració, extracció d'àrids, cimenteres...). La seva mida i composició són molt variables. Sovint estan associades a altres contaminants com els diòxids de sofre, els HAP (Hidrocarburs aromàtics policíclics). Les partícules més fines, en concentracions relativament baixes, poden irritar les vies respiratòries inferiors i alterar el conjunt de la funció respiratòria, per la qual cosa

Cadascun d'aquests contaminants haurà de comptar amb una fitxa descriptiva on s'inclouin les accions i mesures proposades, per impedir qualsevol tipus de risc per a la salut de les persones, amb el detall de totes les mesures de correcció aplicables i la periodicitat dels controls de vigilància que s'aplicaran en aquesta activitat durant tota la seua vida útil, i també durant la fase de desmantellament un cop finalitzi.

Els Contaminants Orgànics Persistents són un conjunt de substàncies químiques que comparteixen quatre característiques bàsiques: persistència, bioacumulació, potencial de transport a gran distància en el medi i efectes adversos. Aquestes propietats intrínseques dels COP formen una combinació perillosa que fa impossible controlar-los efectivament una vegada són alliberats al medi ambient. Per tant, els contaminants orgànics persistents són contaminants per a la salut i el medi ambient, i cal ésser conscients dels perills que comporta

la seva generació en el cas d'aquesta activitat industrial. Les dioxines i furans formen part dels contaminants orgànics persistents.

Poer tot això, els efectes en la salut humana dels contaminants atmosfèrics que alliberarà contínuament aquesta indústria són evidents, ja que l'empitjorament de la qualitat de l'aire augmentarà el risc de patir malalties respiratòries agudes, cròniques i al·lèrgiques. L'acció conjunta amb altres contaminants atmosfèrics incrementa les conseqüències dolentes sobre la salut pública. Afecta a persones sanes i especialment a persones amb bronquitis crònica, asma i malaltia pulmonar obstructiva crònica. Fins i tot a nivells d'exposició relativament baixos els individus sans poden experimentar dolor toràcic, tos, oixos i dificultat respiratòria.

Els pitjors contaminants, segons l'informe de la Comissió Europea "Estratègia temàtica sobre la contaminació atmosfèrica" són les partícules en suspensió (pols fi) i l'ozó troposfèric, que es troba a les capes baixes de l'atmosfera (entre els 0 i els 17 quilòmetres).

Els investigadors també reconeixen que la combinació de temps calorós i pol·lució atmosfèrica incrementa els efectes nocius sobre la salut, i es altes temperatures sobretot en temporada estiuenca, poden accelerar directament la producció i increment de les concentracions d'oxidants fotoquímics en àrees urbanes i rurals, la qual cosa unida a la proximitat de diverses vies de comunicació incrementarà exponencialment el risc per a la salut de les persones.

4.- IMPACTE MEDIAMBIENTAL:

No ens caldria recordar l'art. 17.2 la Llei Orgànica 1/2006 de 10 d'Abril, de Reforma de la Llei Orgànica 5/1982 d'1 de juliol, de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, on diu que:

- *“Toda persona tiene derecho a gozar de una vida y un medio ambiente seguro, sano y ecológicamente equilibrado. La Generalitat protegerá el medio ambiente, la diversidad biológica, los procesos ecológicos y otras áreas de especial importancia ecológica.»*

El risc per a la salut també va unit, de manera directa, a l'impacte ambiental que produirà aquesta activitat industrial, per la qual cosa els efectes d'un incideixen sobre la qualitat de l'altre. Tanmateix, l'impacte ambiental d'aquesta activitat es pot “ampliar” a tot el projecte en si, ja que els efectes perjudicials que generarà durant tot el seu període de funcionament s'extrapolen a molt diversos àmbits, que no han estat tinguts en compte per l'Ajuntament de Vinaròs en la llicència ambiental, objecte d'aquestes al·legacions.

Un d'aquests impactes ambientals són les servituds permanents que s'imposaran per la perillositat pròpia d'aquesta activitat industrial, les quals causaran quantioses pèrdues, perjudicis en els terrenys afectats per l'expedient expropiatori, que ni tan sols s'han quantificat malgrat que el traçat proposat per les canalitzacions en terra travessarà moltíssimes propietats actualment en plena producció de cítrics, que quedaran hipotecades per a sempre per aquesta indústria contaminant.

Tampoc s'han avaluat els greus efectes que l'ozó troposfèric que causarà aquesta activitat sobre la qualitat ambiental de l'aire, per l'alliberament continu de contaminants en l'atmosfera, els efectes perjudicials de la qual augmentaran encara més durant els mesos d'estiu juntament amb l'augment del trànsit en les principals artèries de comunicació properes a la zona, com són la CN-340 i l'AP7. Desconeixem quines avaluacions i quins mesuraments

s'han fet per determinar l'impacte mediambiental en diferents èpoques de l'any, i les emissions que generarà aquesta indústria a partir del moment que iniciï aquesta activitat.

No es té en compte l'impacte que causarà l'abocament continu de clor i alguicides per a conservar les canonades de la instal·lació, que seran necessàries en el seu manteniment periòdic, ni tampoc el risc d'accidents per manipulació i emmagatzematge de productes químics i/o residus altament perillosos, per la qual cosa s'haurà d'incloure un estudi sobre el volum d'aquests abocaments, en cas que es produeixin, així com les mesures de correcció i preventives que s'aplicaran; i en cas contrari, un compromís signat per la pròpia empresa que garanteixi que no se'n produiran.

Cal dir que no s'aporta tampoc estudi detallat sobre l'impacte que generaran les aigües residuals (sanitàries, etc.), així com les generades per les embarcacions durant les diferents fases del projecte, ni el seu mètode de tractament, així com tampoc les generades en la planta terrestre, atenent a la seva toxicitat. No es té en compte l'impacte per la pèrdua de grans extensions on la presència de flora i fauna protegida i/o vulnerable pròpia de la zona, que és essencial per al manteniment de l'ecosistema de la zona.

Falta un estudi ecològic per a determinar si la instal·lació d'aquesta activitat afectarà a la reproducció d'espècies en perill d'extinció, repercutint aquest fet en els seus hàbitats, atesa la proximitat al Parc Natural del Delta de l'Ebre, Parc natural dels Ports i Serra d'Irta, entre d'altres zones objecte de protecció especial per part d'ambdues comunitats autònomes. A més a més, hi haurà riscos importants d'emissió continuada a l'atmosfera de gasos en forma de núvols tòxics inflamables, com a conseqüència de l'ús diari de l'activitat, la qual cosa pels corrents de vent de la zona afectarà a la salut de les poblacions veïnes, com la d'Alcanar, i sobretot als sectors més febles, com són la gent gran i infància.

El marc bàsic de protecció a Catalunya és la Llei 12/1985 d'espais naturals i el Decret 328/1992, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Pla d'espais d'interès natural. Ambdues normatives permeten la protecció dels sistemes naturals, a més de protegir espècies de flora i fauna en els espais d'interès natural. D'altra banda, la Llei 3/1988, de protecció dels animals, protegeix espècies de la fauna salvatge autòctona. A l'Estat espanyol el marc de protecció queda fixat per la Llei 4/89, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna salvatges, i els Reials Decrets que la desenvolupen, com és el Reial Decret 439/1990 que regula el Catàleg nacional d'espècies amenaçades.

El Delta de l'Ebre és la *major zona humida de Catalunya*, amb una superfície de 320 km². Constitueix un dels hàbitats aquàtics més importants del Mediterrani occidental. L'equilibri entre la seva riquesa natural i l'explotació no ha estat mai fàcil, per això, l'any 1983, la Generalitat de Catalunya va aprovar la creació del **Parc Natural del Delta de l'Ebre**, que ocupa les comarques del **Montsià** (hemidelta dret) i del **Baix Ebre** (hemidelta esquerre).

Cal determinar, donat el delicat equilibri ecològic d'aquest hàbitat, les afeccions que una activitat industrial de les característiques que es proposa, causarà en les espècies prioritàries en zones humides mediterrànies (samaruc (*Valencia hispanica*), fartet (*Aphanius iberus*), bitó (*Botaurus stellaris*), gavina corsa (*Larus Audouinii*) en cas que es produís qualsevol vessament d'hidrocarburs en la zona. Aquest nivell de protecció és aplicable també al parc natural dels Ports i a la Serra d'Irta, per la qual cosa no hi ha garanties suficients que amb la posada en marxa d'aquesta activitat, no es causi un important i irreversible perjudici en espècies protegides de la zona, tant de la Comunitat Autònoma Valenciana com del Principat de Catalunya.

Amb la concessió d'aquesta llicència ambiental es perjudicarà el turisme de tota la zona, incidint especialment en la potencialitat de les cases rurals que tot just ara s'estaven començant a rehabilitar per acollir un turisme ecològic i respectuós amb el medi ambient. Això afectarà també a les previsions de futur del Pla de Desenvolupament Turístic d'Alcanar que aposta per un model turístic sostenible tant en termes econòmics, socials com ambientals, seguint la filosofia del Pla Estratègic del Turisme Catalunya, Pla Estratègic de les Terres de l'Ebre i del Pla Operatiu d'Ocupació Turística del Montsià.

En aquest document ja s'assenyalava que "aquest Pla quedaria afectat amb l'execució del projecte del dipòsit i plataforma de gas. Depenent de les característiques finals del projecte i de la plataforma; les seves emissions, l'impacte paisatgístic corresponent i la imatge negativa que suscitaria als mercats emissors, enviaria Alcanar a l'oblit i a la decadència post industrial", per la qual cosa insistim una vegada més en la inviabilitat d'aquestes instal·lacions d'emmagatzematge de gas. Demanem aquí que s'incorpori un nou estudi on es valorin i quantifiquin els danys i perjudicis que provocarà per al turisme de la zona, la implantació d'aquesta indústria.

La contaminació de les aigües mediterrànies, tancades i sense corrents, la sobreexplotació, resultat de l'augment de la capacitat de captura, la poca capacitat de recuperació de la fauna i l'escàs valor de les captures principals (sardina, etc.) amenacen un sector que es veu en una difícil competència per la major rendibilitat d'altres activitats. Com veiem, doncs, l'Ajuntament de Vinaròs no ha tingut en compte en aquesta llicència ambiental espècies protegides en l'àrea de la zona pròxima a la planta d'operacions, per la qual cosa sol·licitem que es faci un estudi d'afeccions en les aus localitzades a l'entorn del municipi d'Alcanar i, per tant, proper a la planta terrestre d'operacions, per bé que hi ha espècies protegides o vulnerables l'impacte sobre les quals pot causar la desaparició dels seus hàbitats.

D'acord amb els mapes d'índexs d'abundància de l'Atlas d'Aus Nidificantes de Catalunya (1999-2002), i les dades del Servei d'Informació Ornitològica de Catalunya, les aus que s'hi poden localitzar són les següents, i sobre les quals demanem un estudi previ a qualsevol presa de decisió sobre la procedència d'atorgar aquesta llicència ambiental.

En aquest estudi s'ha d'incloure el grau d'afectació que tindrà aquesta activitat en cadascuna de les espècies que es detallen, així com pel que fa a l'impacte sobre les seves migracions i als seus hàbitats naturals, aportant a més a més, les mesures de prevenció que s'aplicaran, les mesures correctores previstes, etc.:

- ✓ Gafarró / *Serinus serinus*
- ✓ Tallarol cap-negre/*Sylvia melanocephala*
- ✓ Cadenera / *Carduelis carduelis*
- ✓ Falcot negre / *Apus apus*
- ✓ Verdum / *Carduelis chloris*
- ✓ Pardal comú / *Passer domesticus*
- ✓ Merla / *Turdus merula*
- ✓ Oreneta vulgar / *Hirundo rustica*
- ✓ Puput / *Upupa epops*
- ✓ Mallerenga carbonera / *Parus major*
- ✓ Rossinyol / *Luscinia megarhynchos*
- ✓ Gavià argentat / *Larus michahellis*
- ✓ Garsa / *Pica pica*
- ✓ Oreneta cua-blanca / *Delichon urbicum*
- ✓ Estornell negre / *Sturnus unicolor*
- ✓ Tórtora / *Streptopelia turtur*

- ✓ Pardal xarrec / *Passer montanus*
- ✓ Cogullada vulgar / *Galerida cristata*
- ✓ Capsigrany / *Lanius senator*
- ✓ Abellerol / *Merops apiaster*
- ✓ Gratapalles / *Emberiza cirulus*
- ✓ Trist / *Cisticola juncidis*
- ✓ Siboc / *Caprimulgus ruficollis*
- ✓ Bosqueta vulgar / *Hippolais polyglotta*
- ✓ Tórtora turca / *Streptopelia decaocto*
- ✓ Mussol / *Athene noctua*
- ✓ Xoriguer / *Falco tinnunculus*
- ✓ Oriol / *Oriolus oriolus*
- ✓ Colom roquer / *Columba livia*
- ✓ Papamosques gris / *Muscicapa striata*
- ✓ Gavina corsa / *Larus audouinii*
- ✓ Còlit ros / *Oenanthe hispanica*
- ✓ Xot / *Otus scops*
- ✓ Cogullada fosca / *Galerida theklae*
- ✓ Òliba / *Tyto alba*
- ✓ / Raspinell comú / *Certhia brachydactyla*
- ✓ Griva / *Turdus viscivorus*
- ✓ Roquero Solitario / Merla blava / *Monticola solitarius*
- ✓ Enganyapastors / *Caprimulgus europaeus*
- ✓ Perdiu roja / *Alectoris rufa*
- ✓ Tarabilla Común / Bitxac comú / *Saxicola torquata*
- ✓ Estornell vulgar / *Sturnus vulgaris*
- ✓ Cargolet / *Troglodytes troglodytes*
- ✓ Roquerol / *Ptyonoprogne rupestris*
- ✓ Tallarol emmascarat / *Sylvia hortensis*
- ✓ Tudó / *Columba palumbus*
- ✓ Pardal roquer / *Petronia petronia*
- ✓ Cuereta groga / *Motacilla flava*
- ✓ Cabrota o gamarús / *Strix aluco*
- ✓ Agró roig / *Ardea purpurea*
- ✓ Arpella / *Circus aeruginosus*
- ✓ Aligot / *Buteo buteo*
- ✓ Àguila cuabarrada / *Hieraaetus fasciatus*
- ✓ Àguila marcenca / *Circaetus gallicus*
- ✓ Ànec cullerot / *Anas clypeata*
- ✓ Anade Friso / Ànec gris / *Anas strepera*
- ✓ Ballester / *Tachymarptis melba*
- ✓ Balquer / *Acrocephalus arundinaceus*
- ✓ Bernat pescaire / *Ardea cinerea*
- ✓ Blauet / *Alcedo atthis*
- ✓ Boscaler comú / *Locustella luscinioides*
- ✓ Boscarla de canyar / *Acrocephalus scirpaceus*
- ✓ Boscarla mostatxada / *Acrocephalus melanopogon*
- ✓ Cabusset / *Tachybaptus ruficollis*
- ✓ Bruel / *Regulus ignicapilla*
- ✓ Cames-llargues / *Himantopus himantopus*
- ✓ Colltort / *Jynx torquilla*
- ✓ Corb / *Corvus corax*
- ✓ Corriol cama-negra / *Charadrius alexandrinus*

- ✓ Corriol petit / *Charadrius dubius*
- ✓ Cotoliu / *Lullula arborea*
- ✓ Cotorreta de pit gris / *Myiopsitta monachus*
- ✓ Còlit negre o merla cuablanca / *Oenanthe leucura*
- ✓ Cotxa fumada / *Phoenicurus ochruros*
- ✓ Cruixidell / *Miliaria calandra*
- ✓ Cucut / *Cuculus canorus*
- ✓ Pagaza Piconegra / Curroc / *Sterna nilotica*
- ✓ Cuereta blanca / *Motacilla alba alba*
- ✓ Duc / *Bubo bubo*
- ✓ Esparver cendrós / *Circus pygargus*
- ✓ Esplugabous / *Bubulcus ibis*
- ✓ Falciot pàl·lid / *Apus pallidus*
- ✓ Falcó peregrí / *Falco peregrinus*
- ✓ Fotja banyuda / *Fulica cristata*
- ✓ Fumarell carablanc / *Chlidonias hybrida*
- ✓ Gaig / *Garrulus glandarius*
- ✓ Gamba roja vulgar / *Tringa totanus*
- ✓ Garsa de mar / *Haematopus ostralegus*
- ✓ Gavina capblanca / *Larus genei*
- ✓ Gavina riallera o vulgar / *Larus ridibundus*
- ✓ Hortolà / *Escribano Hortelano*
- ✓ Mallerenga blava / *Parus caeruleus*
- ✓ Mallerenga cuallarga / *Aegithalos caudatus*
- ✓ Mallerenga emplomallada / *Parus cristatus*
- ✓ Martinet blanc / *Egretta garzetta*
- ✓ Martinet de nit / *Nycticorax nycticorax*
- ✓ Martinet menut / *Ixobrychus minutus*
- ✓ Martinet ros / *Ardeola ralloides*
- ✓ Milà negre / *Milvus migrans*
- ✓ Mosquiter comú / *Phylloscopus collybita*
- ✓ Mosquiter pàl·lid / *Phylloscopus bonelli*
- ✓ Oreneta cua-rogenca / *Cecropis daurica*
- ✓ Pardal de bardissa / *Prunella modularis*
- ✓ Passerell / *Carduelis cannabina*
- ✓ Perdiu de mar / *Glareola pratincola*
- ✓ Picot verd / *Picus viridis*
- ✓ Pinsà comú / *Fringilla coelebs*
- ✓ Pit-roig / *Erithacus rubecula*
- ✓ Polla blava / *Porphyrio porphyrio*
- ✓ Polla d'aigua / *Gallinula chloropus*
- ✓ Repicatalons / *Emberiza schoeniclus*
- ✓ Rascló / *Rallus aquaticus*
- ✓ Rossinyol bord / *Cettia cetti*
- ✓ Sit negre / *Emberiza cia*
- ✓ Tallareta cuallarga / *Sylvia undata*
- ✓ Tallarol de casquet / *Sylvia atricapilla*
- ✓ Terrerola rogenca / *Calandrella rufescens*
- ✓ Terrerola vulgar / *Calandrella brachydactyla*
- ✓ Tord comú / *Turdus philomelos*
- ✓ Xatrac bec-llarg / *Sterna sandvicensis*
- ✓ Trobat / *Anthus campestris*
- ✓ Xatrac comú / *Sterna hirundo*

- ✓ Xatrac menut / Sterna albifrons
- ✓ Xibec / Netta rufina

El riu Sénia és un corredor ecològic per a les aus sedentàries i migratòries, cap als parcs naturals de la zona, per la qual cosa qualsevol indústria que produeixi un impacte sobre els hàbitats d'aquestes espècies, causarà danys molt importants en les poblacions d'aus de la zona, no tan sols de la comarca del Baix Maestrat sino també pel que fa a la del Montsià.

D'acord amb l'estudi que va realitzar la Unitat de Geografia de la Universitat "Rovira i Virgili", de Tarragona al juny de 2000, de caracterització i valoració ambiental de l'estat actual del tram final del riu Sénia i proposta per a la seva adequació paisatgística, encarregat per l'Ajuntament d'Alcanar, es va localitzar la següent vegetació sobre la qual demanem un estudi previ, a fi de determinar l'impacte que causarà, sobre la qual demanem que s'inclouï un informe on es determini amb exactitud quines seran les mesures que caldrà aplicar per a plantes que es trobin en un estat més feble de protecció i que, en conseqüència, requereixin de majors presures preventives i de conservació.

Aquesta flora és la següent:

a) En desembocadura i proximitats

- -Fraxinus angustifolia
- -Ulmus minor
- -Celtis australis
- -Populus nigra
- -Populus x canadensis
- -Salix atrocinerea
- -Platanus hispanica
- -Rosa sempervirens
- -Calystegia sepium
- -Polygonum persucaria
- -Lycopus europaeus
- -Cynosurus elegans
- -Scirpus holoschoenus
- -Schoenus nigricans
- -Carex divulsa
- -Phragmites australis
- -Arundo donax
- -Typha latifolia
- -Coriaria myrtifolia
- -Corylus avellana
- -Spartium junceum
- -Xanthium strumarium
- -Acanthus mollis
- -Ipomoea indica
- -Lemna gibba
- -Juncus acutus
- -Scrophularia balbisii subsp.valentina
- -Apium nodiflorum
- -Mentha suaveolens
- Tymelaea hirsuta
- Chamaerops humilis
- Sideritis tragoriganum

- *Helianthemum marifolium*
- *Helianthemum syriacum*
- *Rubia peregrina* subsp. *longifolia*
- *Cistus clusii*
- *Cistus albidus*
- *Cistus salviifolius*
- *Viburnum tinus*
- *Smilax aspera*
- *Juniperus oxycedrus*
- *Genista scorpius*
- *Sorbus domestica*
- *Arbutus unedo*
- *Pinus halepensis*
- *Crataegus monogyna*
- *Hedera helix*
- *Quercus coccifera*
- *Urginea maritima*
- *Rosmarinus officinalis*
- *Rhamnus alaternus*
- *Pistacia lentiscus*
- *Tymus vulgaris*
- *Centaurium quadrifolium* subsp.
- *Gladiolus illyricus*
- *Phlomis lychnitis*
- *Asparagus stipularis*
- *Fumana thymifolia*
- *Fumana laevipes*
- *Fumana ericifolia*
- *Osyris alba*
- *Eryngium campestre*
- *Elaeoselinum asclepium* subsp. *Asclepium*
- *Foeniculum vulgare* subsp. *Piperitum*
- *Teucrium capitatum* subsp. *capitatum*
- *Anthyllis cytisoides*
- *Aristolochia pistolochia*
- *Phillyrea angustifolia*
- *Helichrysum stoechas*
- *Hypericum perforatum*
- *Clematis flammula*
- *Muscari neglectum*
- *Hyparrhenia hirta*
- *Urospermum dalechampii*
- *Teucrium pseudochamaepytis*
- *Ruta angustifolia*
- *Brachypodium retusum*
- *Salvia verbenaca*
- *Sedum sediforme*
- *Erica multiflora*
- *Olea europaea*
- *Olea europaea* var. *Sylverstris*
- *Ceratonia siliqua*
- *Lobularia maritima*
- *Plantago albicans*

- *Antirrhinum barrelieri* subsp. *litigiosum*
- *Misopates orontium*
- *Agave americana*
- *Opuntia maxina*
- *Rhamnus lycioides*
- *Euphorbia characias*
- *Lonicera implexa*
- *Atriplex halymus*
- *Ulex parviflorus*
- *Ruta graveolens*
- *Lavandula latifolia*
- *Lagurus ovatus*
- *Ophrys gr.fusca*
- *Ficus carica*
- *Punica granatum*
- *Globularia alypum*
- *Coris monspeliensis* subsp. *fotqueri*
- *Dianthus broteri*
- *Crataegus monogyna*
- *Atractylis cancellata*
- *Sideritis romana*
- *Satureja innota*
- *Hippocrepis scorpiodes*
- *Rosa* sp.
- *Melia azedarach*
- *Myoporum tenuifolium*
- *Ailanthus glandulosa*
- *Sophora japonica*
- *Cupressus sempervirens*
- *Thuja orientalis*
- *Lathyrus odoratus*
- *Araujia sericifera*
- *Poligala rupestris*
- *Phagnalon sordidum*
- *Micromeria graeca*
- *Micromeria fruticosa*
- *Jasonia glutinosa*
- *Critmum maritimum*
- *Atriplex prostrata*
- *Beta maritima*

5.- IMPACTE VISUAL:

Aquestes instal·lacions tindran un fortíssim impacte paisatgístic i visual, tant per la contaminació atmosfèrica derivada la combustió d'hidrocarburs i l'alliberament de gasos tòxics de manera continuada, com per l'altura de les xemeneies i la magnitud del volum edificat de la planta. La instal·lació d'un heliport amb tot el que comporta aquest nou impacte, haurà d'unir-se a la resta d'impactes derivats de l'activitat de la planta terrestre, ja que la "superfície de les futures instal·lacions de la planta d'operacions (pàrquing i helicòpter) s'estima en 82.712 m2.

A més a més, la presència física de la planta d'operacions en un lloc on, anteriorment, no hi havia cap tipus d'activitat de semblants característiques produirà una irreversible repercussió i impacte visual, ja que a la planta de terra s'hi ha d'afegir la construcció de xemeneies d'una alçària de 8 i 28 m., xemeneies amb incineradors de 15 m., turbines de 8 metres i una caldera de 8 m.

En la documentació no es descriuen amb detall les mesures adoptades per a prevenir aquest impacte visual, així com les correctores que s'hi aplicaran, i les compensatòries als municipis afectats per la pèrdua de la riquesa paisatgística actual de l'entorn.

6.- AFECTACIONS AL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE LA ZONA:

No s'aporta cap estudi que determini de manera rigorosa el grau d'afectació que tindrà l'execució del projecte en els jaciments arqueològics propers existents en el municipi d'Alcanar (jaciment de la Moleta del Remei, i de Sant Jaume-Mas d'en Serrà), així com tampoc pel que fa a l'afectació que una activitat industrial amb emissió de partícules contaminants, pel règim de vents propis de la zona, pot causar en la conservació de les pintures rupestres d'Ulldecona protegides per la UNESCO, per la qual cosa caldrà incloure totes i cadascuna de les mesures preventives, correctores i compensatòries, tenint a més a més en compte si amb l'aplicació d'aquestes s'evitarà qualsevol tipus d'impacte i es garantirà, adequadament, la conservació d'aquest patrimoni arqueològic.

Tampoc no es té en compte l'existència de patrimoni subaquàtic en la zona de la planta marina i l'irreversible impacte que suposarà la utilització de maquinària pesant. Al municipi d'Alcanar, en un petit turó s'aixeca el jaciment iber de la "Moleta", on s'han localitzat valuoses troballes d'aquesta època, que constitueix una destacada referència en tota la ruta dels íbers, a més d'altres localitzats jaciments arqueològics localitzats en en l'arc de la costa Mediterrània. Es tracta d'un poblat ibèric costaner lligat a les rutes comercials de l'Ebre, del qual depenien els petits assentaments propers. En aquest poblat hi viuria la tribu que controlava els excedents de la zona, principalment cereals, i els intercanviava per productes de luxe amb diferents pobles de la Mediterrània

Durant els anys 60 aquest jaciment fou excavat per l'Institut de Prehistòria i Arqueologia de la Diputació de Barcelona, i l'any 1979 fou declarat Monument Històric-Artístic d'Interès Nacional. Des de 1985 en el jaciment s'han portat a terme un seguit d'intervencions arqueològiques realitzades pel Departament de Prehistòria, Història Antiga i Arqueologia de la Universitat de Barcelona. S'han realitzat treballs de rehabilitació i adequació a la visita pública per un equip format pel Museu del Montsià, la Universitat de Barcelona i el Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya.

A banda d'aquest jaciment, però, n'existeix un altre al mateix terme municipal d'Alcanar: el jaciment "Sant Jaume-Mas d'en Serrà", que avui per avui esdevé un dels jaciments arqueològics més importants del país. Sant Jaume va mantenir un contacte intens amb els primers comerciants mediterranis que van arribar fins aquestes costes, els fenicis. Això es produí a mitjans del segle VII aC, fa més de 2600 anys. Fruit d'aquest contacte comercial ha estat possible recuperar al jaciment un percentatge notable de ceràmica fenícia molt valuós. L'impacte i perjudicis sobre aquests jaciments no han estat valorats, pel fet que no s'han quantificat les importants pèrdues per al sector turístic de la zona, ni tampoc s'han establert les mesures correctores necessàries.

Això ens fa pensar en la possibilitat que puguin existir en la zona on es pretén ubicar la planta marina, **jaciments subaquàtics** d'importància per bé que aquesta ruta era molt utilitzada diàriament en el comerç de mercaderies pels antics pobladors, per la qual cosa ens caldria saber si la planta marina (situada a uns 21 Km. de la costa de Vinaròs, aprofitant l'existència d'una antiga plataforma que s'utilitzava per a l'extracció de petroli per la Shell) i les canalitzacions per a connectar amb la planta terrestre, podrien afectar algun jaciment subaquàtic, per ser un lloc que experimentarà una important sobreexplotació que podria danyar, i de manera irreversible, aquest patrimoni arqueològic i històric submergit. Aquest projecte pot afectar a possibles jaciments subaquàtics en tot el radi d'acció de la planta marina que es proposa ubicar.

S'ha de realitzar un recull documental previ que inclogui:

- Relació de tots els elements arqueològics i arquitectònics documentats a la zona del projecte, mitjançant consulta dels Inventaris del Patrimoni a l'òrgan corresponent tant de la Comunitat Autònoma Valenciana com de la Comunitat Autònoma de Catalunya. En aquest cas, cal tenir present els elements arqueològics subaquàtics.
- Recerca documental a nivell d'Ajuntaments, arxius, museus, universitats o altres centres de documentació que permeti ampliar la informació i que aportin dades que permetin delimitar la zona afectada quant a jaciments i elements arquitectònics d'interès històrico-artístic.

També s'ha de fer, per tant, un estudi consistent en:

- Realització d'una prospecció arqueològica subaquàtica de l'àrea afectada pel projecte amb l'objectiu de contrastar la documentació recollida prèviament i documentar la possible existència de jaciments no inventariats.
- En el cas que un jaciment resulti presumiblement afectat pel projecte i les dades documentades no permetin documentar-lo amb precisió, incorporar el detall de les intervencions arqueològiques pertinents per tal de solucionar les mancances existents en la informació.
- Demanem que s'incloguin totes les mesures preventives i/o correctores i tenir en compte si amb l'aplicació d'aquestes s'obtindrà un grau d'atenuació òptim de l'impacte que permeti la bona conservació dels elements patrimonials.

7.- DANYS PER A L'AGRICULTURA:

Caldrà determinar les mesures correctores específiques per a la minimització dels efectes negatius identificats, amb especial atenció a les possibles afeccions a les poblacions d'esparger cendrós, a l'increment del grau d'impermeabilització del sòl i la seva contaminació i a la integració de les instal·lacions en un medi agroforestal d'elevada qualitat paisatgística. Cal destacar l'important efecte barrera d'aquesta infraestructura que augmentarà l'aïllament de la població respecte el riu i que comporta un impacte gravíssim en la connectivitat ecològica del riu Sénia amb tot l'espai natural que l'envolta.

Aquesta llicència ambiental no sembla tenir en compte tots els aspectes de la Resolució de 16 de març de 2007, de la Secretaria General per a la Prevenció de la Contaminació i el Canvi Climàtic (BOE núm. 96, de 21/04/2008), per la qual es formulà declaració d'impacte ambiental del projecte Execució de les propostes de valoració ambiental i paisatgística del

tram final del riu Sènia, a Alcanar (Tarragona) i Vinaròs (Castelló), on ja s'assenyalava el següent:

- “Es de especial interés la desembocadura del río, dado su alto valor ambiental y la gran afluencia de público que soporta. A la vez se quiere estudiar la posibilidad de implantar infraestructuras que ayuden a desarrollar un turismo que aproveche el interés ecológico de la zona.”

També demanem que es faci un estudi rigorós sobre els hàbitats afectats, per bé que en aquest anunci s'assenyalava el següent

“Hábitat de interés comunitario:

Es necesario tratar de forma específica los Hábitat de interés comunitario designados por la Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservación de los Hábitat naturales y de la fauna y flora silvestres. En la siguiente tabla se enumeran los Hábitat de interés comunitario con algún tipo de representación dentro del área de estudio.”

L'afectació sobre sòl agrícola suposa un impacte irreversible i la pèrdua de per vida de sòl conreable; però a més la pèrdua de sòl agrícola i la fragmentació de les explotacions es produeix en tot el traçat. El traçat ha ignorat per complet alternatives que generen un menor impacte, com són aprofitar els camins veïnals o zona de domini públic existent vora la llera del riu Sènia.

Causarà danys importants per a l'agricultura i l'economia de tot el territori de finques de regadiu que es troben en plena explotació, sense deixar de banda les quantioses pèrdues econòmiques per a l'agricultura ecològica i el turisme rural de la zona, ja que a partir de la posada en marxa d'aquesta activitat deixaran de rebre aquest reconeixement, pels contaminants que hi haurà en trobar-se aquests terrenys situats aprop d'aquesta macroactivitat industrial que hipotecarà la “marca de qualitat” de tot el territori senienç, així com també dels municipis de Catalunya més pròxims a l'activitat que es proposa.

La pèrdua que representarà per a les finques que actualment es troben desenvolupant la producció de cítrics serà irreversible, per bé que la majoria de conreus en la zona són destinats a la comercialització de cítrics, i donat que ens trobem en una crisi d'aquest sector, els perjudicis que provocarà seran doblement importants i no menys quantiosos econòmicament. Qui compensarà als agricultors aquesta pèrdua dels terrenys que, amb aquesta activitat, passaran de ser de caràcter rústic per a ser qualificats com a industrials, amb la corresponent pèrdua de rendibilitat? Qui assumirà la responsabilitat objectiva de tots aquests guanys perduts i els danys emergents?

A més a més, la compactació del sòl pel pas de maquinària pesada deteriorarà la qualitat del sòl en general, perdent porositat, permeabilitat i retenció de nutrients, per la qual cosa no s'aporten mesures de prevenció, correctores ni compensatòries suficients, donada la perillositat i les pèrdues econòmics per al sector de l'agricultura i la població en general. Tot això, sense oblidar els danys en la zona afectada per les servituds permanents pel pas de les canalitzacions i finques objecte d'expropiació pel volum dels treballs d'excavació, treballs de construcció de rases, moviment de terres, nivellacions dels terrenys, retirada de vegetació, maquinària pesant (retroexcavadores, martells hidràulics, etc.) Aquest impacte acústic durant tota l'execució de les obres qui l'assumirà i com es compensarà?

En la documentació relativa a la llicència ambiental objecte d'aquest tràmit d'informació pública hi ha total desconeixement sobre l'estat actual dels aqüífers de la zona, atès que no

s'aporten dades suficients, així com de la ubicació d'aquests, així com tampoc dels pous que serveixen de reg per a les finques de regadiu en plena explotació i d'altres de producció ecològica, per bé que si disminueix el nivell freàtic, augmentarà la salinitat, i donada la seva proximitat al mar l'aigua de reg podrà sortir salada, la qual cosa suposarà danys irreversibles en els conreus de la zona.

Aquesta activitat industrial que comporta l'emmagatzematge de gas natural en les quantitats que es pretenen, suposaran un enorme i irreversible impacte ambiental que repercutirà directament sobre els sectors bàsics (agricultura, pesca, turisme) del qual depenen actualment moltes famílies. Què passarà amb els aqüífers de la zona i amb els "drets adquirits" de bell antuvi, pel pas de les canonades d'aigua que abasten les finques de tota la zona afectada per les rases de la conducció? Aquest impacte ambiental no es troba suficientment quantificat, ni s'han valorat totes les mesures correctores necessàries.

En el cas de l'agricultura ecològica no s'han establert les mesures de prevenció per "garantir" de manera adequada que les finques que actualment gaudeixen del reconeixement de producció ecològica, podran "continuar" venent sota la mateixa marca de qualitat. El dia de demà quan ja no puguem vendre els seus productes com a conseqüència dels perjudicis ambientals i de contaminació que causi aquesta indústria, qui n'assumirà les conseqüències i, per extensió, les responsabilitats que s'hi derivaran per tots aquests danys i perjudicis? Ho farà potser l'Ajuntament de Vinaròs amb la seva política de l'estruç, és a dir, tirar la pedara i amagar la mà, plantant enmig de finques agrícoles tot un seguit "indústries contaminants"? Perquè aquesta serà la primera de moltes altres que vindran després, per aquest efecte crida.

Aquesta activitat afectarà irreversiblement les vies pecuàries existents en l'àmbit del projecte com espai d'ús públic i, especialment, com a corredors de connectivitat ecològica entre zones naturals, per la qual cosa demanem que s'incloguin totes les mesures preventives i/o correctores i tenir en compte si amb l'aplicació d'aquestes s'obté un grau d'atenuació òptim de l'impacte sobre els conreus de cítrics de tota la zona afectada.

Caldrà aportar també un anàlisi d'alternatives d'ordenació interna d'aquest projecte, justificant ambientalment l'elecció de la implantació d'aquesta activitat contaminant, així com el seu emplaçament. Tot aquest sòl agrícola passarà a ser qualificat com a industrial, i els preus que es pagaran a tots els interessats, sobretot als que estiguin afectats per les canalitzacions, servituds permanents, ocupacions temporals i mals traçats, seran veritablement irrisoris, quan en tot cas s'hauria de pagar en relació al benefici econòmic que obtindrà l'empresa, que de ben segur serà molt major.

8.- PÈRDUES EN LA PESCA I QUALITAT DE LES AIGÜES LITORALS:

No s'han valorat els danys que la plataforma marítima i les canalitzacions que arribaran fins a la costa per connectar-s'hi causaran al sector pesquer, ni tampoc les alteracions en l'equilibri marítim i en l'hàbitat propi de la major part d'espècies. No s'han valorat suficientment les alteracions del fons del mar causades per les extraccions de mostres, bucs de perforacions, arrossegament d'ancores o la pròpia plataforma d'instal·lació de l'equip per als treballs d'excavació, altres afectacions i servituds forçoses, que causaran danys molt importants en els recursos naturals de la zona i provocaran pèrdues molt importants per al sector de la pesca, que no podrà apropar-se a la zona afectada (conduccions marines) durant "tot el període" de la seva activitat.

Aquesta activitat provocarà un devastador impacte sobre el medi marí relacionat amb la

hidrologia (alteracions en la qualitat de l'aigua), el medi biòtic marí (alteracions sobre el plàncton, cetacis) etc, ja que ni tan sols s'han valorat les elevadíssimes afectacions de la qualitat de les aigües marines per suspensió de sediments durant les operacions de construcció de la planta, soterrament de conduccions, aigües per als processos de refrigeració i posterior activitat de la planta, així com els abocaments d'aigua residual de les embarcacions utilitzades en la construcció.

Aquest projecte causarà irreversibles alteracions en la dinàmica litoral pròpia de tota la zona, així com canvis en els processos geodinàmics costaners, així com als ecosistemes naturals, com plantes marines (fanerógames marines), dàtils de mar, mol·luscs i posidònia oceànica, una espècie única a la Mediterrània que ha de protegir-se. No s'ha considerat, ni tan sols, el grau d'alteracions en la qualitat de l'aigua del mar per augment de sòlids i fins en suspensió en les aigües, dipòsit d'àrids i pedres al fons marí, abocats d'hidrocarburs o altres vessaments.

Demaneu un estudi complet sobre l'impacte que la construcció d'aquest projecte gasístic causarà en les poblacions de dàtils de mar (*Lithophaga lithophaga*). Es tracta del mol·lusc de la família *Mytilidæ* que viu als roquers costaners calcaris –de forma que les poblacions més denses de *L. lithophaga* es troben a la zona compresa entre el nivell del mar i 8 m de fondària–, justament els mateixos roquers calcaris (“*CBC: Calcàries beige, margues i margocalcàries grogues i localment, argiles vermelles*”) que l'IAP descriu entre els materials tipus existents a l'àmbit del Pla Especial en el seu apartat *f) Geologia i geomorfologia*

En aquest sentit, les administracions estan obligades a vetllar per la conservació dels hàbitats de l'espècie els Estats de l'àrea de distribució dels dàtils de mar que són parts en la Convenció de Berna (que inclou *L. lithophaga* en el seu *Annex II - Espècies de fauna estrictament protegides*) i, singularment, els qui han ratificat el *Protocol sobre les zones especialment protegides i la diversitat biològica a la Mediterrània* a la Convenció de Barcelona (que inclou els dàtils de mar en el seu *Annex II – Llista d'espècies en perill o amenaçades*). Entre aquests Estats figura, en ambdós casos, Espanya.

A més, els dàtils de mar gaudeixen de la protecció legal de la Directiva d'Hàbitats, que obliga els Estats membres de la Unió Europea a vetllar, a més, per la protecció dels hàbitats designant-hi les zones protegides. L'espècie *L. lithophaga* figura inclosa en l'apartat *a) Fauna*, de l'*Annex IV – Espècies animals i vegetals d'interès comunitari* que requereixen una protecció estricta del Reial Decret 1997/1995, pel qual s'estableixen mesures per a contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

L'art. 10 del RD 1997/1995 estableix que les “espècies animals i vegetals que, respectivament, figuren en els apartats a) i b) de l'annex IV d'aquest Reial Decret, gaudiran de les mesures de protecció establertes en els articles continguts en el Títol IV de la Llei 4/1989, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i en el Reial Decret 439/1990, de 30 de març, pel qual es regula el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades”.

L'hàbitat del dàtil de mar es veurà irreversiblement malmès per la construcció d'infraestructures litorals, com ara els ports industrials i Vinaròs no és una excepció, en la mesura en què causen greus impactes envers el medi marí per destrucció de roquers, vessaments d'aigües residuals i residus sòlids, etc. Aquestes circumstàncies afecten en gran mesura la regeneració natural de *L. lithophaga* perquè les seves larves són molt sensibles als detergents, contaminants (com ara els hidrocarburs aromàtics policíclics) i d'altres agents xenobiòtics. Això s'afegeix a la modificació de la fesomia del litoral i als abocaments de

materials que hi provoquen persistents fenòmens d'enterboliment amb les consegüents minves en el zooplàncton i fitoplàncton marins de què es nodreix *L. lithophaga*, i la regeneració dels hàbitats és difícil perquè el lent creixement dels dàtils de mar és una circumstància força negativa per a la regeneració natural de l'espècie.

Vist tot això, de proposa la desaparició d'una àmplia zona de roquer, per la qual cosa s'haurà d'elaborar un inventari de possibles espècies que estiguin protegides per legislació sectorial d'ambdues comunitat autònomes o bé per preservar-ne aquelles que representin un interès manifest i s'hagin de conservar, entre les quals haurà de prestar una atenció molt especial als esmentats dàtils de mar (*Lithophaga lithophaga*) i el seu hàbitat. Cada element a protegir o preservar haurà de comptar amb una fitxa descriptiva on s'incloguin les característiques actuals i les accions i mesures proposades que hi siguin pertinents.

Aquest projecte implica, per tant, la desaparició d'una àmplia zona de roquer, per la qual cosa s'haurà d'elaborar un inventari de possibles espècies que estiguin protegides per legislació sectorial específica o bé per preservar-ne aquelles que representin un interès manifest i s'hagin de conservar, entre les quals haurà de prestar una atenció molt especial als esmentats dàtils de mar (*Lithophaga lithophaga*) i el seu hàbitat. Cada element a protegir o preservar haurà de comptar amb una fitxa descriptiva on s'incloguin les característiques actuals i les accions i mesures proposades que hi siguin pertinents.

L'esmentada serra de la Punta es troba inclosa dins de l'espai *Serra de Montsià* de la Xarxa Natura 2000, amb la referència següent:

“Codi: ES5140005
Nom de l'espai: Serra de Montsià
LIC: S
És Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA)?: S
Tipologia: Espais de muntanya litoral
Àmbit: terrestre
FLAG2: 2
DESCRIPCIO: Zones Xarxa Natura 2000”

Aquest espai de muntanya constitueix un Lloc d'Interès Comunitari (LIC) i Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA).

D'acord amb l'apartat 3 de l'article 6 de la Directiva europea sobre hàbitats (92/43/CEE) que té un paper fonamental en la gestió dels espais que conformen la xarxa Natura 2000, “qualsevol a pla o projecte que, sense tenir relació directa amb la gestió del lloc o sense ser-hi necessari, pugui afectar de forma apreciable els llocs esmentats, sia individualment o en combinació amb d'altres plans i projectes, es sotmetrà a una adequada avaluació de les seves repercussions en el lloc, tenint en compte els objectius de conservació de l'esmentat lloc”.

D'acord amb l'apartat 3 de l'article 6 de la Directiva europea sobre hàbitats (92/43/CEE) que té un paper fonamental en la gestió dels espais que conformen la xarxa Natura 2000, “qualsevol pla o projecte que, sense tenir relació directa amb la gestió del lloc o sense ser-hi necessari, pugui afectar de forma apreciable els llocs esmentats, sia individualment o en combinació amb d'altres plans i projectes, se sotmetrà a una adequada avaluació de les seves repercussions en el lloc, tenint en compte els objectius de conservació de l'esmentat lloc”.

Segons la guia per a la interpretació de l'aquest article 6 de la Directiva, "la probabilitat d'efecte apreciable pot referir-se no sols a plans o projectes situats dins d'un espai protegit, sinó també a plans o projectes fora d'un lloc, com és el cas que ens ocupa. Per exemple, una zona humida pot veure's afectada per un projecte de drenatge realitzat a certa distància dels límits de la zona humida. Per aquesta raó, és important que els Estats membres permetin, tant en la seva legislació com en la seva pràctica, aplicar les mesures de l'apartat 3 de l'article 6 a les pressions que exerceix una activitat externa a un espai de Natura 2000 però que pot afectar-lo de forma apreciable". Segons el principi de cautela, per tant, no pot admetre's, com a justificació per no haver-hi realitzat una avaluació, l'argument que és probable que hi hagi efectes apreciables.

Segons la guia per a la interpretació de l'aquest article 6 de la Directiva¹, "la probabilitat d'efecte apreciable pot referir-se no sols a plans o projectes situats dins d'un espai protegit, sinó també a plans o projectes fora d'un lloc. Per exemple, una zona humida pot veure's afectada per un projecte de drenatge realitzat a certa distància dels límits de la zona humida. Per aquesta raó, és important que els Estats membres permetin, tant en la seva legislació com en la seva pràctica, aplicar les mesures de l'apartat 3 de l'article 6 a les pressions que exerceix una activitat externa a un espai de Natura 2000 però que pot afectar-lo de forma apreciable".

Tampoc no s'aporten dades, per altra banda necessàries, per determinar l'impacte ambiental que es produirà pel moviment dels vaixells que es faran necessaris per a l'activitat que es proposa, ja que a través de l'aigua pot afectar potencialment les característiques del medi costaner, especialment sota certes circumstàncies, com ara la generació d'ones i de terbolesa induïda per l'hèlix dels vaixells en la columna d'aigua. La magnitud de les ones generades depèn de les característiques del vaixell (velocitat, mida i desplaçament, disseny, etc.).

El dany erosionat que fa cada vaixell també depèn de la distància d'aquest a la línia de costa. Com més a prop sigui, més erosió provocarà. Com a resultat dels treballs en la planta marina, i de les instal·lacions subterrànies al mar, es produirà la resuspensió de sediments del fons dels marges dels canals de navegació; això pot representar un problema important en hàbitats d'espècies protegides. Els sediments en suspensió fan disminuir el feix de llum que penetra en la columna d'aigua i, per tant, es produirà un efecte negatiu en plantes i algues, que en fa disminuir la productivitat i que afecta en conseqüència tot l'ecosistema. Tanmateix, depenent de la composició dels sediments (matèria orgànica, nutrients, contaminants...), la resuspensió pot afectar la qualitat de l'aigua, per exemple disminuint l'oxigen disponible, i això pot tenir efectes perjudicials sobre plantes i animals marins. Per tot això, demanem que s'inclouï un estudi sobre el grau d'afectació sobre plantes i animals marins, afectats en major mesura per aquest fort impacte ambiental.

A més a més, no s'ha d'oblidar que els solcs que generen els vaixells tindrà un efecte erosionat sobre la zona, erosionant els materials dipositats. De la mateixa manera, també es produiran efectes negatius sobre el plàncton i els microorganismes, pels canvis ràpids de pressió que es produiran en l'aigua, per la qual cosa en demanem un estudi rigorós sobre el seu impacte en plàncton i microorganismes. I els forts sorolls associats a les operacions realitzades pels vaixells pot causar perturbacions als animals marins (mamífers, ocells i peixos) també produiran una important contaminació acústica que no s'ha tingut en compte de manera seriosa.

Tanmateix, els efectes més negatius es donen en àrees amb espècies sensibles o amb espècies de creixement lent, com ara alguns tipus de marisc, coralls, etc. Les praderies de *Posidonia* també es veuen afectades per l'ancoratge, ja que sovint són arrancades del seu

hàbitat i així perden la seva funció protectora contra l'erosió. La pertorbació que pot causar l'ancoratge depèn de la freqüència, de la magnitud i de la localització de l'activitat, del tipus de sediment i de la sensibilitat de les comunitats bentòniques.

Pel que fa a comunitats bentòniques, cada element a protegir o preservar haurà de comptar amb una fitxa descriptiva on s'incloquin les característiques actuals i les accions i mesures proposades que hi siguin pertinents.

9.- PERILL DE PROLIFERACIÓ DE NOVES INDÚSTRIES CONTAMINANTS:

El Reial decret 1254/1999, modificat pel reial decret 119/2005 de 4 de febrer, va establir amidades de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses ja es referia al temut "efecte dominó" que normalment provoquen aquest tipus d'indústries:

Article 8.- Efecte dominó: No s'ha analitzat si existeixen condicions per a classificar la zona com afectada per l'efecte dominó, ni s'han traslladat a la ciutadania les conseqüències d'una concatenació d'accidents per la presència en les proximitats de la planta d'un emmagatzematge de gas d'aquesta envergadura produirà.

Article 12.- Control urbanístic. La implantació de noves instal·lacions. Segons l'apartat 1 d'aquest article: "Els Estats membres vetllaran per mantenir les distàncies adequades entre, d'una banda, els establiments contemplats en la present Directiva i, per una altra, les zones d'habitatge, les zones freqüentades pel públic i les zones que presentin un interès natural particular de caràcter especialment delicat, com són parcs naturals pròxims (Delta de l'Ebre) i la desembocadura del riu Sénia.

Aquestes instal·lacions obriran la porta a noves indústries contaminants, amb el perill que representa la proliferació "indiscriminada" d'indústries potencialment perilloses que vindran a instal·lar-se després creant aquest "efecte crida o dominó". A més a més, la conversió actual del port industrial Vinaròs, augmentarà exponencialment el trànsit marítim amb grans embarcacions, amb un més que previsible transport de mercaderies perilloses per tota la zona, donada aquesta previsible proliferació de noves indústries com aquesta.

Es produirà un abocament d'aigües residuals de les quals no s'aporten dades per a determinar el seu volum, grau d'incidència i repercussions en els hàbitats més directament afectats com el marí, sobretot tractant-se d'una activitat industrial amb afectacions molt importants. Falta un estudi sobre els impactes directes i indirectes causats per les obres, massificació per trànsit rodat durant les obres de construcció, etc. No s'informa suficientment sobre el volum d'emmagatzematge de productes químics perillosos contaminats, restes d'olis, lubricants usats, ni sobre el seu tractament posterior.

Caldrà presentar un estudi d'identificació i avaluació dels probables efectes significatius (secundaris, acumulatius, sinèrgics, a curt o llarg termini, permanents i temporals, positius i negatius i d'altres) de l'ordenació proposada sobre el medi ambient. La paraula desenvolupament no és sinònim de "proliferació d'indústries contaminants" com la que es proposa ubicar a pocs quilòmetres del nucli d'Alcanar, amb les corresponents afectacions que provocarà en tots els sentits.

10.- DANYS PER AL TURISME:

Pel que fa a la importància del desenvolupament turístic de la zona, s'ha de subratllar la Resolució de 16 de març de 2007 (BOE núm. 96, de 21/04/2007), de la Secretaria General

per a la Prevenció de la Contaminació i el Canvi Climàtic, per la qual es formulà declaració d'impacte ambiental del projecte d'execució de les propostes de valoració ambiental i paisatgística del tram final del riu Sénia, a Alcanar (Tarragona) i Vinaròs (Castelló), on s'assenyalava el següent:

- ✓ “También se pretende potenciar el desarrollo de un turismo regulado y respetuoso con el medio, mediante la realización de actuaciones que compatibilicen la protección de las zonas más sensibles con el uso y disfrute del espacio por los visitantes.

Este estudio surgió de la necesidad por parte de la Dirección General de Costas y de los municipios afectados (Alcanar y Vinaroz), de ordenar y regular las actividades que tienen lugar en esta zona. Es de especial interés la desembocadura del río, dado su alto valor ambiental y la gran afluencia de público que soporta. A la vez se quiere estudiar la posibilidad de implantar infraestructuras que ayuden a desarrollar un turismo que aproveche el interés ecológico de la zona.”

Per tant, aquests objectius entren en clara contradicció amb aquesta llicència ambiental per autoritzar una activitat de emmagatzematge subterrani de gas natural i llurs instal·lacions auxiliars al T.M. de Vinaròs, perquè provocarà danys irreversibles per a la projecció i desenvolupament d'un turisme ecològic i sostenible, com els prats, masies o les cases de pagès rehabilitades amb aquest objectiu, ja que el nom d'Alcanar anirà associat per sempre amb aquesta indústria de gas.

L'impacte turístic absolutament negatiu, no tan sols per al municipi de Vinaròs, que durant molts anys s'ha identificat pel llagostí de qualitat i així ho ha donat a conèixer en diferents mostres i certàmens arreu d'Espanya, sinó també per als municipis veïns per bé que no existeix en l'actualitat cap tipus d'instal·lació d'aquestes dimensions, amb la qual cosa aquest territori es veurà associat per a sempre amb la planta de gas, deixant de ser una referència per al turisme rural i ecològic de qualitat.

11.- ABANDONAMENT ADEQUACIÓ MEDIAMBIENTAL I PAISATGÍSTICA RIU SÈNIA:

Les exploracions, sondejos i instal·lacions d'aquest dipòsit de gas afectaran irreversiblement el projecte d'adequació mediambiental i paisatgística del tram final del riu Sénia. El riu Sénia es una riquesa que compartim i que identifica moltes poblacions, però sobretot és un patrimoni que s'ha de defensar i respectar, la riquesa paisatgística del qual forma part insubstituïble d'aquestes terres.

No hi ha una valoració correcta de l'existència d'espècies objecte de protecció com el “margalló” (Chamaerops) que es troba present en la desembocadura del riu Sénia, serà negatiu per la possible mortalitat que pot suposar, per la qual cosa demanem que s'inclouï un estudi acurat per determinar el seu estat de conservació i garantir la seva conservació.

Les exploracions, sondejos i altres instal·lacions que es pretenen realitzar en el tram de litoral de les costes de Castelló, limitant amb el terme municipal d'Alcanar (Tarragona) afectaran irreversiblement el projecte d'adequació mediambiental i paisatgística del riu Senia, situat entre els municipis d'Alcanar i Vinaròs. En aquest sentit, es va publicar al BOE núm. 96, de data 21/04/2007, la Resolució del Ministeri de Medi Ambient, de 16 de març de 2007, de la Secretaria General per a la Prevenció de la Contaminació i el Canvi Climàtic, per la qual es formula declaració d'impacte ambiental del projecte d'execució de les propostes de valoració ambiental i paisatgística del tram final, que recordem textualment:

- ✓ “Los objetivos de este proyecto son la ordenación y regulación de las actividades que tienen lugar en la desembocadura del Río Cenja. También se pretende **potenciar el desarrollo de un turismo regulado y respetuoso con el medio, mediante la realización de actuaciones que compatibilicen la protección de las zonas más sensibles con el uso y disfrute del espacio por los visitantes.**”

Este estudio surgió de la **necesidad** por parte de la Dirección General de Costas y de los municipios afectados (Alcanar y Vinaroz), de ordenar y regular las actividades que tienen lugar en esta zona. Es de **especial interés la desembocadura del río, dado su alto valor ambiental** y la gran afluencia de público que soporta. A la vez se quiere estudiar la posibilidad de implantar infraestructuras que ayuden a **desarrollar un turismo que aproveche el interés ecológico de la zona**”.

Això fa completament inviable la instal·lació d'una indústria d'aquestes característiques, que hipotecarà la connectivitat ecològica de la desembocadura del riu Sénia per a futures actuacions de millora i adequació.

12.- ENERGIES RENOVABLES:

Les energies renovables provenen dels recursos naturals. A diferència de les fonts d'energia fòssils com els hidrocarburs, les fonts d'energia renovables no produeixen emissions de CO₂ ni d'altres gasos que contaminen l'atmosfera, ni generen residus de difícil tractament. A partir de la natura es pot produir energies elèctrica i tèrmica, “netes” i abundants, i substituir d'aquesta manera les fonts d'energia convencionals que son exhauribles i produeixen un fort impacte sobre el planeta.

Demanam que es faci un estudi sobre el potencial impacte en l'aire durant les diferents fases, que haurà de contenir la valoració de l'impacte sobre el medi atmosfèric a causa dels contaminants emesos, procedents de les activitats associades a cadascuna (moviments de terra, circulació de vehicles de l'obra, etc.), tot detallant les mesures correctores per mitigar els efectes dels moviments de terra i de la circulació dels vehicles de l'obra, així com el programa de vigilància ambiental que s'estableixi.

La llicència d'impacte ambiental que se sotmet a informació pública no valora ni qualifica suficientment la viabilitat respecte d'altres instal·lacions d'energia renovable. Això implica un greuge molt important i una limitació dels drets constitucionals per a garantir la qualitat de vida dels ciutadans i, en aquest cas, dels afectats per aquest projete, ja que “justificar” la proliferació d'indústries contaminants per la demanda existent al sector industrial de les rajoleres de Castelló, no es pot admetre.

Aquest “doble cost”, és a dir, per una banda els danys que provocarà en la qualitat de vida per a les persones i en el dret a respirar un aire net, ha de ser una garantia insubstituïble en un estat de dret constitucional, i per l'altra el fet de no estudiar perquè “no interessa” altres energies renovables i d'un molt menor impacte ambiental, deixa en un estat d'indefensió total els ciutadans.

En un clima mediterrani com el que tenim, amb estius llargs i calorosos, és una veritable “agressió al sentit comú” no valorar altres energies renovables, com l'energia solar tèrmica que aprofita l'energia solar per aconseguir augmentar la temperatura de l'aigua mitjançant col·lectors, o l'energia solar fotovoltaica on la radiació solar és captada a través d'unes plaques fotovoltaïques que generen directament corrent elèctric. Es desenvolupa en instal·lacions autònomes per a petits centres de consum i també s'utilitza en instal·lacions

conectades a la xarxa de distribució elèctrica. I no ens podem oblidar de l'energia eòlica, que consisteix a aprofitar la força del vent per generar electricitat mitjançant uns "molins de vent" o aerogeneradors que al girar accionen una turbina. En grans instal·lacions formen els anomenats "parcs eòlics", des dels quals l'energia generada s'aboca a la xarxa, però també és possible usar-los per a l'autoconsum gràcies a petits aerogeneradors, de vegades combinats amb plaques solars fotovoltaïques.

Fins i tot hi ha l'energia basada en la biomassa, que procedeix de la matèria orgànica i s'utilitza com a combustible. La matèria prima prové de residus vegetals, animals i urbans, i també d'olis vegetals que són reciclats i transformats en energia tèrmica i elèctrica. Pel que fa a l'ús domèstic s'aplica, per exemple, en calderes de calefacció. La tecnologia actual ha permès també l'ús de conreus vegetals com el de girasol i altres, en l'elaboració de combustibles líquids substituïts del petroli. L'energia geotèrmica és un altre exemple, que aprofita la diferència de temperatura existent entre la superfície i el subsòl.

En aquest sentit, és important dir sobre la inviabilitat de la concessió d'aquesta llicència ambiental que:

- Simplement l'energia procedent de la radiació solar absorbida per la terra en un any és equivalent a 15-20 vegades l'energia emmagatzemada en totes les reserves de combustibles fòssils del món.
- Cada 2m² de col·lector solar tèrmic instal·lat evita l'emissió a l'atmosfera d'una tona de CO₂ l'any.
- L'energia elèctrica que produeix un aerogenerador de mida mitjana pot ser suficient per subministrar electricitat a unes 90 famílies durant un any.
- Un vaixell alimentat amb els cops de les onades a la seva proa genera una quantitat d'energia equivalent a la necessària en 7 llars de mida mitjana.

Per què no es replanteja aquesta "mala utilització" dels recursos naturals i se substitueix per altres energies alternatives, que produïrien un risc molt menor per al conjunt de municipis propers i veïns afectats per l'impacte paisatgístic, visual, econòmic, i de tot tipus que provocarà aquesta activitat contaminant?

L'emissió d'aquestes substàncies provoca fenòmens com l'efecte hivernacle, precipitació àcida o l'smog fotoquímic que poden donar-se a major escala durant els mesos d'estiu, en els quals les temperatures augmenten progressivament. No obstant això, l'addició de substàncies com àcid sulfúric, polifosfats, etc., que se solen utilitzar en el tractament de les aigües de refrigeració per a evitar incrustacions, sedimentacions i corrosió dels materials, produirà un més que previsible increment de residus; hidrocarburs residuals, residus domèstics dels vaixells i tòxics, etc. Entenem que les mesures correctores i preventives proposades no són suficientment adequades, ja que l'impacte que existirà serà sever durant totes les obres.

A més a més, demanem que es faci un estudi, prèviament a la concessió d'aquesta llicència ambiental, dels següents aspectes.

- 1) Detall dels recursos naturals necessaris per a l'execució i funcionament de l'activitat.
- 3) Estudi del valor paisatgístic i ecològic de la zona afectada.

4) Relació d'explotacions agràries, construccions i instal·lacions agropecuàries afectades, així com l'estudi de les possibles afeccions sobre elles.

Comprovació de que les parcel·les estiguin incloses en algun distintiu d'origen i qualitat:

- a. Indicació geogràfica protegida.
- b. Marca de qualitat.
- c. Denominació d'origen protegida.
- d. Especialitat tradicional garantida.
- e. Denominació geogràfica.

5) Avaluació de les possibles alternatives a l'ocupació de sòl prevista i justificació de la solució adoptada.

6) Estudi sobre l'impacte social i econòmic derivats de l'ocupació de sòl agrari i la seva qualificació en sòl industrial, així com proposta de mesures compensatòries.

7) Estudi de la productivitat del sòl agrari afectat.

8) Estudi de la connectivitat de les explotacions agràries afectades.

9) Anàlisi especial en el cas d'afeccions agràries prioritàries o explotacions ecològiques.

10) Mesures a adoptar per minimitzar els impactes en el sòl agrari restant, i en les explotacions agràries, proposant en el seu cas un pla de vigilància i seguiment.

Quant a la contaminació acústica s'hauran de detectar, prèviament, aquelles zones de sensibilitat acústica alta i les zones sotmeses a règims especials, d'acord amb la normativa vigent per a la protecció contra la contaminació acústica, per determinar el seu impacte.

I pel que fa a la contaminació lluminosa, s'haurà d'identificar prèviament la zona més afectada per garantir la protecció a la contaminació lluminosa. Pel que fa a la contaminació electromagnètica, si n'existeix, es determinarà si les instal·lacions de radiocomunicacions i les instal·lacions d'aquest projecte tindran efectes ambientals rellevants sobre els éssers vius i el paisatge, i si és així s'haurà d'incloure el detall de les afectacions, les mesures de prevenció aplicables, les correctores que s'aplicaran en cadascun dels casos, així com les compensatòries.

Per tot això, i atesa la responsabilitat inherent a l'Ajuntament de Vinaròs en cas d'autoritzar aquesta llicència ambiental, la Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia, ens reservem el dret d'exigir responsabilitats pels danys i perjudicis que pogués produir la implantació d'aquesta macro-indústria en la zona pretesa, tant a l'empresa promotora com, per extensió, a l'Ajuntament de Vinaròs pel que fa a les seues competències en cas de concedir aquesta llicència ambiental sense haver avaluat correctament tots i cadascun dels riscos existents.

Per tot l'exposat,

SOL·LICITEM:

Primer: Que es tinga per presentat aquest escrit en temps i forma, i s'admeti com a **AL-LEGACIONS** a la llicència ambiental per a l'activitat d'emmagatzematge subterrani de gas natural "Castor" i les seues instal·lacions al T.M. de Vinaròs, d'acord el Decret 214/1961 de 30 de novembre, que aprova el Reglament d'Activitats Nocives, Molestes, Insalubres i Perilloses (RAMINP), que inclou:

- ✓ Annex I d'al·legacions a l'anunci publicat en el BOE núm. 225, de 17/09/2008, aplicable a aquesta llicència ambiental en tot allò que faci referència a aspectes mediambientals, competència de l'Ajuntament de Vinaròs.
- ✓ Còpia compulsada de les signatures de rebuig al projecte Castor (16.353 firmes).

Segon: Que es declare la nul·litat del procediment, d'acord amb l'art. 62 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, tant per falta d'alternatives d'ubicació de la planta d'operacions com el traçat de les canalitzacions, d'acord amb el Reial Decret 1/2008 d'11 de gener pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'avaluació d'impacte ambiental de projectes.

Tercer: Que, en cas que no s'estime el segon punt, s'ordene la inclusió de nous estudis en la llicència ambiental presentada a informació pública que contemple adequadament, tots i cadascun dels aspectes enumerats en aquest escrit d'al·legacions, per la irreversible pèrdua per als ecosistemes naturals, paisajístics i marins de la zona, els danys en els sectors turístic, agrícola, i pesquer, així com pels riscos per a la salut.

Quart: Que se sol·licite, abans de continuar amb la tramitació administrativa per a la concessió d'aquesta llicència ambiental, emissió d'informe a l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma de Catalunya per entendre que, per raons de proximitat i impacte ambiental, es fa necessària la seva emissió.

Cinquè: Que es considere la Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sènia com a part interessada en aquest procediment, atès l'art. 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que considera com a interessats en el procediment les associacions i organitzacions representatives d'interessos econòmics i socials, que siguin titulars d'interessos legítims individuals o col·lectius.

Sisè: Que es demane als diferents municipis propers l'emissió d'informe preceptiu sobre la idoneïtat de la llicència ambiental, actualment en tramitació per part de l'Ajuntament de Vinaròs, per totes les afectacions que suposarà per al conjunt de poblacions veïnes.

Alcanar, 17 d'octubre de 2008

EL PRESIDENT,
Joan Ferrando Doménech